Pasaulio lietuvių I Kongreso
Spaudos parodos eksp. eilės Nr.

Leidzia Spaudos b-vė „Šviesa“
Redakcijos ir Administracijos adresas:
„LIETUVIS BRAZIL.“
Rua Bandeirantes, 92
(Bom Retiro)
Caixa postal, 1764.
S. Paulo.

LIETUVIS BRAZILIJOJ

JORNAL LITHUANO

Atsk. numeris 300 reis
Prenumeratos kaina:
Brazilijoj metam -10$000 pusei - 6$000 atskiriems menesiams po 1$000.
Užsienin:
metams — 20$000 pusei metu 12$000.
—
Redaguoja
St. Vancevicius

6-ti METAI. | SÃO PAULO, 1934 m. Balandžio - Abril mén. 7 d. | NR. 14 (274)

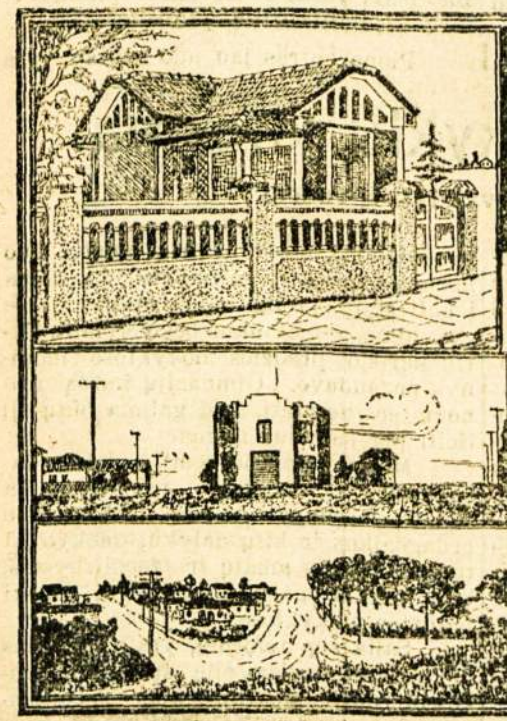

VILLA ZELINA
PROPRIETARIO CLAUDIO MONTEIRO SOARES.

Naujas pardavimo planas išsimokėjimui, sklypų su pastatytais namais. Sumažinti įnašai ir pratęstas išsimokėjimo laikas.

Namas su 300 kv. m. sklypu, vienu kambariu, ir virtuve, veranda ir W. C. 80$000 į ménesį.
Namas u 300 kv. m. sklypu, 2 kambariais, ir virtuve veranda ir W. C. 90$000 į ménesį.
Namas su 300 kv. m. sklypu, 3 kambariais, virtuve, veranda ir W. C. 100$000 į mènesį.

Namai statomi iš geriausios rūšies medžiagos, plytos dedamos ant žvyro ir kalkiu. Langai su venezijomis, elektros šviesa, tinkuotos lúbos, geriausi dažai. Virš minėtuose sklypuose įrengti šulniai vandeniui ir kanalizacijai. Sklypas aptvertas. Aplink namą išlieta cementu ir t. t. ir t. t.

NELAUK! SKUBĖK UŽSAKYTI SAU NAMĄ.

INFORMAÇÕES: P-ÇA ANTONIO PRADO, 3 SOB. DAS 14 AS 17 H. DOMINGOS E FERIADOS: AV. ZELINA, 33 COM CARLOS KORKISCH CO BONDE 32. VILLA PRUDENTE.

DĖMESIO!

«Vilties» S-gos Mokos skyrius, savo patalpoje, rua Dias Leme, 53 š. m. balandžio 8 d. (sekmadieni) rengia gražų

VAKARĄ

Bus suvaidinta linksmą ir graži komedija. Po to šokiai, griežiant stygų orkestrui.

Pradžia 7 val. vak
Pabaiga 12 val. nak.

Nuorašas.

Draugija Užsienio Lietuviams Remti

Miško G-vė 3. Tel. 3-51
Reg. 173

Kaunas, 1934 m. kovo mén. 3 d.

Nuorašas Ponui Konsului
D-rui P. Mačiuliui

Gerbiamajam
D-ro Vinco Kudirkos pradžios mokyklos
Tėvų KOMITETUI,
São Paulo,
Rua Aurel. Coutinho, 10

Gerbiamieji Komiteto Nariai.

Mūsų Draugijos Valdyba, apsvarsčiusi Jūsų laišką dėl savų mokyklai rūmų, nutarė Jūsų taip gražų, kilnų ir aukštai patriotišką sumanymą paremti. Tam tikslui paskyrė «D-ro Vinco Kudirkos» mokyklos sklypui pirkti 5.000 lt. Šiuos pinigus jau pasiunté Pono Konsulo D-ro P. Mačiulio vardu. Šiems pinigams Valdyba prašo atsiųsti pinigų gavimo pažymėjimą.

Jeigu, sklypą pirkus, iš šių pinigų kas nors dar liktų, tai likučius prašome sunaudoti mokyklos rūmams statyti. Sklypą pirkus taip pat prašoma atsiūsti raštą, jog sklypas mokyklai jau pirktas. Visi šie raštai mums reikalinga patiekti mūsų Draugijos revizijos komisijai.

Siunčiame Gerbiamajam komitetui pasveikinimą iš Jūsų tolimos, bet neužmirštančios savo garbingų sūnų tėvynės ir linkime geriausio pasisekimo Jūsų tautiškos kultūros darbuose.

Su gilia pagarba
Pirmininkas (par.) R. Skipitis
Sekretorius (par.) P. Ruseckas.

Padėka

Draugijai Užsienio Lietuviams Remti, paaukavusiai per Lietuvos Konsulatą S. Pauly 5000 litų užpirkimui sklypo Mokos Dr. V. Kudirkos vardo liet. prad. mokyklai ir tuo prisidėjusiai prie mums taip reika lingo ir trokštamo lietuvių kultūros židinio — nuosavų mokyklos rūmų pastatymo, visų šio rajono lietuvių vardu reiškiame širdingiausią padėką.

Mokos Dr. V. Kudirkos liet. prad. mokyklos Tėvų Komitetas:
Pirm. — A. Serbenta Iždin. — V. V. Nalivaika
Sekr. — J. Juodgudis
Nariai — A. Jaruševičius ir A. Namajūnas

Naujo darbo išvakarėse.

Jei São Paulo lietuvių kolonijoje yra kas nors, kuo galima pasidžiaugti ir pasigrožėti, tai tik mūsų mokyklų dveji nuosavi rūmai. Tai mūsų lietuviškos kultūros židiniai, kur netik lietuvių vaikučiai mokinami gimtosios kalbos, bet ir mūsų jaunimas ir organizacijos randa sau prieglaudą.

Tokių nuosavų namų, tuo tarpu, turime tik dvejatą: Villa Belloje ir Villa Anastacioj. Jų reikšmė tų rajonų lietuviams labai didelė. Nėra taip bloga ir Bom Retiro rajone, kur Lietuvių Namų patalpa yra ne nuosava, nuomuojama, bet vietos jaunimas ir organizacijos ir čia turi neblogas sąligas. Kas kita Mokos rajone. Čia ir mokykla, kuri yra seniausia São Pauly, skursta, mokėdama aukštą nuomą už visai netikusią mokyklai patalpą. Negeriau yra ir su vietos organizacijomis. Savo patalpos neturėjimas varžo betkokį kultūrinį ar visuomeninį darbą. Iki šiol Mokos rajone, kuriame daugiausia lietuvių gyvena, visokio darbo (tiek mokyklos, tiek organizacijų) sąligos buvo ir dabar tebėra nepakenčiamos.

Prieš keletą mėnesių iškilo reikalas ir Mokos rajone nuosavus mokyklai rūmus įsigyti. Buvo porą kartų kviesti lietuvių susirinkimai, pasitarimai ir t. t., kol galutinai nusitarta energingai imtis darbo, kad ir Mokos lietuviai sulauktų nuosavos pastogės. Visų pirma pradėta rinkti aukas sklypui užpirkti. Sumanymui pritarė visi, tačiau nevisi prie šio kilnaus darbo prisidėjo, nors prisidėti galėjo kiekvienas. Ir patsai aukų rinkimas nėjo perdaug sklandžiai. Daugelis pradėjo net abejoti, ar pavyks kada nors tokia pinigų sumą surinkti, kurios reikia sklypui užpirkti. O kol sklypas neužpirktas, tai mokyklos statymo reikalas savaime atpuola.

Nežiūrint abejonių ir kliūčių, susipratę lietuviai kiek kas galėjo aukavo. Mokyklos Tėvų Komitetas kreipėsi į Lietuvą, prašydams paramos šiam dideliam darbui. Ir štai, Užsienio Lietuviams Remti Draugija, T. Komiteto prašoma, pasiskubino su stambia parama, atsiųsdama mokyklos sklypui užpirkti 5000 litų. Už tą didelę paramą lietuvių kolonija bus visados dėkinga U. L. R. D-jai ir mūsų Tėvynės Lietuvos visuomei, kuri neužmiršta savo tautiečių, gyvenančių ir vargstančių tolimuose kraštuose.

Gavę stiprią paramą šiam dideliam, naujam darbui, mes privalome parodyti dėkingumą savo tautiečiams, supratusiems mūsų ir reikalus ir atė-

jusiems mums į pagalbą. Savo dėkingumą mes privalome parodyti energingu darbu. Mūsų visų pareiga susirūpinti tuo naujų, dideliu darbu, kuris stovi prieš mus. Mokos rajono nuosavi mokyklos rūmai atneš didelę naudą ne vien tik to rajono lietuviams, bet ir visai São Paulo lietuvių kolonijai. Todėl tuo reikalu ir rūpintis visi privalome.

Šį sekmadienį, balandžio 8 d., dabartinėje Mokos mokyklos patalpoje, rua Dias Leme, 53 šaukiamas didelis lietuvių susirinkimas, kur bus svarstoma sklypo užpirkimo ir kiti su įmokyklos statyba surišti klausimai. Jame dalyvauti kiekvieno, ypač Mokos rajono, lietuvio pareiga.

Nuosavos pastogės įsigijimas yra didelis ir naudingos dalykas, bet jis reikalauja didelio darbo ir pasišventimo. O šį didelį darbą dirbti ir jam pasišvęsti privalome mes visi, kas tik jaučiame esą lietuviai.

St. V-čius.

LIETUVOJE

Pūnios miškuose norima įsteigti tautos parką.

Užsienių pavyzdžiu, ir Lietuvoje norima padaryti prieglaudą be pasigailėjimo naikinamiems žvėrims ir paukščiams. Tautiniu Lietuvos parku norima paversti Pūnios girią, užimančią apie 2500 hektarų plotą. Pati Pūnios giria yra labai graži. Joje nėra nei kaimų, nei vienkiemių. Tam tikslui ji labai tinka, ypač, kad girią iš visų pusių supa Nemunas. Pirmoj eilėj tautiniam parke norima iš Nidos atgabenti ir įveisti apie 8 — 10 briedžių. Vėliau joje būtų įveisti ir kiti žvėrys bei paukščiai, kurie Lietuvoje pasitaiko.

Tsb. —

Rinkliava Pietų Amerikos Lietuviams.

Užsienio lietuviams remti draugija iki šių metų kovo mėn. pradžios pietų Amerikos lietuviams šelpti surinko apie 22.000 litų. Jų kultūrinei paramai — lietuviškoms knygoms, mokykloms ir kt. — pinigai jau pasiųsti. Daugiausia pinigų nusiųsta Brazilijos, Argentinos ir Uragvajaus lietuviams.

Tsb. —

Nušauti du policijos valdininkai.

Kovo 6 d. kriminalinės ir viešosios policijos valdininkai Šiškos sodyboje, Žąslių valsč., darė kratą, norėdami surasti vogtų daiktų. Ten buvo surastas vagis — recidivistas Jonas Draučiūnas, o po kurio laiko grįžtantis iš Semeliškių su pilnu vogtų daiktų vežimu buvo sulaikytas ir pats Šiška. Policijai toliau darant kratą, pasirodė Šiškos sebrai. Policijai pareikalavus pasiduoti, jie atsišaudydami pasislėpė krūmuose ir pabėgo. Plėšikai sunkiai sužeidė viešosios policijos vachmistrą Žukauską ir kriminalinės policijos valdininką Selmistraitį. Jie abu nuo sunkių žaizdų tuojau mirė. Tuč tuojau iš Kauno buvo pasiųsta mokomoji Kauno policijos kuopa ir kriminalinės policijos būrys plėšikų ieškoti. Tikimas, kad netrukus visa plėšiko Šiškos gauja bus sugauta.

Tsb. —

Lietuvoje pustrečio milijono gyventojų.

Visuotinas Lietuvos gyventojų surašymas padarytas 1923 metais. Kad žinojus kiekvienu momentu kiek yra Lietuvoje gyventojų, centralinis statistiko biūras nuo 1923 metų vedą smulkią gimimų ir mirimų apyskaitą.

Tokiu būdu sudarytomis tiksliomis žiniomis, paskutiniu laiku Lietuvoje yra 2.451.200 gyventojų, kurių skaičiuje 1.177.600 vyrų ir 1.273.600 moterų. Pastebėtina, kad moterų skaičius viršija vyrų skaičių visuose apskrityse. Tomis pačiomis žiniomis, dabar yra gyventojų Kaune 102.750, Klaipėdoje 37.523, Šiauliuose 23.870, Panevėžy 20.960.

Tsb. —

Žiaurios žmogžudystės.

Pastaruoju laiku kai kuriose Lietuvos vietose pradėjo rodytis nedidelės plėšikų gaujos. Be keleto mažesnių apiplėšimų, jos įvykdė net keletą stambių žmogžudysčių.

Panevėžio apskr., Subačiaus valsč Pelišių dv., rastas klojime negyvas dvarininkas Antanas Sankauskas. Kriminalinė policija mano, kad Sankauskas nužudytas, nes jo galvoje yra dvi žaizdos, padarytos ir revolverio.

Šakių apskr., Žvirgždaičių valsč., ūkininko Juozo Vilčinsko sudegintos visos trobos, sunkiai sužeistas pats Vilčinskas, jo bernas, o Ona Vilčinskienė ir tarnaitė yra nušautos.

Kovo 8 d. Biržų policijoj paaiškėjo nauja biauri žmogžudystė. Jurgis Garbauskas vasario 27 d. anksti rytą Biržų valsč., Užušilių kaime kirviu sukapojo to kaimo stambų ūkininką, pasiturinčiai gyvenantį Adomą Kutrą ir jo tarnaitę Kiselytę. Žmogžudys šiuos lavonus užkasė paties Kutros lauke. Lavonai dar tebėra neatkasti, zmogžudys suimtas kaltu prisipažino. Pasirodo kad jis yra to paties Kutros bernas.

Tsb. —

Rūpinasi Lietuvos vaisių vyno eksportu Amerikon.

Lietuvos konsulatas New-Yorke rūpinasi Lietuvos vaisių vyno eksportu Amerikon. Stengiamasi užmegzti ryšius su importieriais ir atsiklausiama atatinkamų Lietuvos įstaigų, kokių firmų vaisių vynas Lietuvoje yra geriausias ir koks galėtų būti eksportuajamas.

Prieglaudų senelius norima iškelti į kaimus.

Kauno miesto savivaldybės laikomose prieglaudose šiuo metu yra apie 250 senelių. Jų laikymas miestė visais atžvilgiais yra brangus ir nepatogus. Nesant tuo tarpu kitokio išėjimo, dalį šių senelių norima atiduoti laikyti į kaimus. Už vieno senelio laikymą numatoma mokėti iki 30 litų per mėnesį.

Pavasarį Kaune norima pastatyti centralinę pieninę.

Pienocentras jau nuo seniau yra

Lietuvos mokyklų reforma.

Ji bus pradėta vykdyti šį rudenį.

Ligi šiol Lietuvos pradžios mokyklose mokslas būdavo išeinamas per keturis metus. Jose žmogus gaudavo šiokį tokį bendrą išsilavinimą ir eidavo ūkininkauti arba stodavo gimnazijon tęsti mokslo toliau. Laikui slenkant paaiškėjo, kai nei pradžios mokyklos nei gimnazijos nėra pritaikintos Lietuvos gyvenimo sąlygoms. Su tuo iškilo reikalas mokyklas reformuoti ir prieš kurį laiką buvo pradėti patys numatytos reformos paruošiamieji darbai.

Mokyklų reformai pravesti prie Švietimo ministerijos dabar dirba speciali komisija, sudaryta iš žinovų. Ji ruošia pradžios mokykloms ir gimnazijoms naujas programas. Numatoma yra pradžios mokyklose mokimosi laiką prailginti dar dvejais metais. Be bendrųjų dalykų, jose bus pradėta mokyti ir žemdirbystės. Mokyklose, kurias lanko miestelėnų vaikai, vietoj žemdirbystės bus mokoma daržininkystės, sodininkystės ir įvairių amatų. Tuo norima suteikti galimybės žmonėms įgauti žinių, reikalingų tolimesniame gyvenime, žemės ūkiu besiverčiant, kurių ligi šiol pradžios mokyklose mokinys negaudavo. Gimnazijų kursą manoma sutrumpinti, kad galima būtų jį išeiti per šešerius metus.

Mokytojams paruošti, vietoj dabartinių seminarijų, projektuojama steigti mokytojų institutą. Institute be pedagogikos ir kitų dalykų, mokytojai turės mokintis amatų ir žemdirbystės, kad paskui galėtų sekmingai dirbti pradžios mokyklose.

Šalia šių reformų, yra projektas dar pristeigti visą eilę specialių mokyklų ruošti amatininkams specialistams ir prekybos mokyklų ruošti prekybininkams. Amatų mokyklų keletas bus įsteigta jau šį rudenį. Šį patį rudenį dalinai bus pradėta ir pati bendro lavinimosi mokyklų reforma.

Tsb. —

G. Steinhaueris

Kaizerio špijonas.

(tąsa)

Tuo būdu Tilis papildė dvigubą nusikaltimą: suklastojo parašą ir apgavo ulaną. Kai dalykas išėjo viešumon, Vokietijos vyriausybė kreipėsi į Belgijos karalių, prašydama išduoti Tilį. Po ilgo tardymo buvo konstatuota, kad Tilis nėra politinis nusikaltėlis, o paprastas kriminalistas, kuriuos paprastai visos valstybės išduoda. Belgijos policija Tilį suėmė ir nugabeno į mažutį pasienio miestelį Eupen, kuris po didžiojo karo atiteko Belgijai. Tenai jis buvo perduotas vietos policijai. Ši, visai nežinodama, kad suimtasis yra smarkiai nuodengęs, o palaikydama jį nusikaltėliu kontrabandos istatymui pasiuntė Tilį, lydimą vieno negudraus policininko, į Torną, kuriame, kaip jau buvo minėta, gyveno nukentėjusis ulanas; iš ten buvo pasiųsta Tiliui keletas laiškų, ir pinigai.

Eupeno policija, nepakankami painformuota apie nusikaltėlį, patikėjo jį vienam neišsilavinusiam policininkui, kuris, beveik neturėdamas ką veikti Eupene, mielai sutiko Tilį lydėti. Šis pasinaudojo palankiomis aplinkybėmis. Jau kelyje iš Eupeno į Berlyną juodu susidraugavo.

Draugystės ryšiai ypač sutvirtėjo tada, kai policininkas lydimojo asmenyje pažino savo anksčiau buvusį viršininką — jaunesnįjį leitenantą Tilį. Policininkas puikiai prisiminė senieju praleistus laikus, kai jis, turėdamas žemesniojo puskarininkio laipsnį, gerai sugyveno su vyresniuoju kolega, prie progos išgerdavo ir paūždavo.

Todėl Tiliui buvo labai lengva patraukti policininką į savo pusę. Taip juodu valkiojos Berlyne, sukinėjos apie generalinį štabą — «Didįjį namą», kaip jį vadino policininkas. Jis papasakojo, kad tame name sėdį didžiausi karo genijai, kad ten ruošiamasi karui, bet nutylėjo, kad ten sėdį taip pat du šimtai karininkų, nekantriai laukiančių Tilio suėmimo. Pasidairę Berlyne juodu išvažiavo į Pozeną.

Policininkas tiek pasitikėjo Tiliu, jog leido jam nešiotis su savim traukinio bilietus. Kai Pozeno stoties bufete juodu sėdėjo prie stalo, Tilis pasiūlė nueiti bufetan, atnešti ką nors užkąsti ir porą bonkų alaus. Policininkas, kurio skilvys visados reikalavo panašių dalykų, mielai sutiko.

Tilis nuėjo ir... žinoma, negrįžo. Policininkas laukė. Matyt, palukėjęs, jis susigriebė ir puolė ieškoti. Šoko šen, šoko ten, bet Tilio jau ir pėdos buvo atšalę. Netikėdamas rasti pranešė pagaliau Pozeno policijai. Ši, nepainformuota apie nusikaltėlio svarbumą, nieko nepranešusi generaliniam štabui, o kiek paieškojusi Pozene, pasakė policininkui, kad tokio tipo miestе visai nesą. Nusiminęs policininkas išvažiavo į Eupeną.

Žinia apie Tilio pabėgimą pasiekė Berlyną, bet generalinis štabas, nekantriai laukęs pranešimo dar nežinojo nieko. Ir tik, kai nelaimingasis policininkas Eupene pranešė apie savo nelaimę, tuoj buvo pasiųsta telegrama karo štabui ir Torno policijai. Ši žinia, lyg bomba, sprogo ant policijos komisarų galvų. Pasakojama, kad kaizeris labai supykęs; jei jis būtų su griebęs nelaimingąjį policininką, būtų jam galvą nutraukęs.

Tuoj gavau pranešimą vykti pas generalinio štabo viršininką, o jau antrą valandą greitasis traukinys nešė mane į Pozeną. Tą patį vakarą vietinės policijos viršininkas išdėstė man visas savo turimas žinias.

Jo informacijos nedaug galėjo man padėti, nes nuo Tilio pabėgimo jau buvo praėję šešios dienos.

Patyrinėjęs porą dienų pasiunčiau Berlynui raportą, kad Tilis pabėgęs į užsienį. Jis, kaip didelis azartinių žaidimų mėgėjas, bus, be abejo, nusidanginęs į Monte Karlo, ar Nicą, kadangi gautus iš ulano pinigus dar negalėjo išleisti. Negaudamas tolimesnių įgaliojimų, sugrįžau Berlynan, Ir tik maždaug dviem savaitėm praėjus, generalinis štabas pranešė man, kad tuoj turiu iškeliauti į pietų Prancūziją ir surasti buvusį karininką Tilį.

Prieš išvykdamas, pareiškiau generalinio štabo viršininkui savo abejojimą, ar Prancūzija išduosianti Tilį, jei ir jį sueiškosiu, nes jis anksčiau šnipinėjęs Prancūzijos naudai. Viršininkas gudriai nusišypsodamas pastebėjo, kad kaizeris jau kalbėjos apie tai su kancleriu ponu Biulovu, kuris užtikrinęs, jog Tilis bus išduotas.

Tai ir aš turįs suprasti, jei bent kiek atydžiau seku politinį gyvenimą. Savo nuomonės, kuri buvo visiški priešinga, antru kartu nedrįsau reikšti, bet širdyje juokiaus iš tokio naivaus viršininko galvojimo. Jie visi, pradedant kaizeriu ir baigiant žemiausiu karo štabo karininku, yra įsitikinę, kad tik jie vieni gali elgtis, kaip nori, tuo tarpu prancūzams tas esą uždrausta. Pagaliau man tai nesvarbu — vykstu ten, kur esu liepiamas.

Nica yra labai gražus pietų Prancūzijos Vidužemio pajūrio miestas, bet neturėjau laiko gėrėtis visokiomis grožybėmis.

Pirmiausiai susipažinau su vokiečių konsulu, ponu Rekvicu ir išdėsčiau jam reikalą. Rekvicas tuoj išdavė man, kaip vyresniajam inžinieriui pasą ir pažadėjo tuoj parūpinti nuolatinį bilietą, reikalingą kiekvienam, norinčiam lošti iš pinigų Monake. Be to, jis supažindino mane su Monako kunigaikščiu, misteriu Oliveru, kuris buvo labai malonus žmogus ir didelis Vokietijos draugas.

Žinoma, jam pasisakiau, kuriems galams atvykau į Nicą, kartu prašydamas, kad jis malonėtų man nurodyti kokį nors slaptosios policijos tarnautoją, gerai pažįstantį miestą ir žymesniuosius lošikus. Ponas misteris išpildė mano prašymą — kitą dieną pasirodė viešbutyje, kuriame buvau apsistojęs, pagyvenęs vyras, kurio vizitinę kortele perdavė man vienas kelneris. Perskaičiau: «M. ir M-me Albertas Šraiberis. Monako».

Įėjęs, jis prisistatė, kaip sėklys, pasiųstas kunigaikščio Olivero. Turiu prisipažinti, kad jis padarė man neblogą įsūdį: kalbėjo mažai, bet sklandžiai, gerai apgalvodamas, numatydamas iš anksto visus galimus atsitikimus ir reikšdamas savo pastabas daugiau gestais (judėsiais), negu žodžiais.

Jis atidengė man visas garsiųjų namų paslaptis, kuriuose mėgindavo, mėgina ir mėgins savo laimę daug piniguočių, amžinai nepatenkintų tuo,

sumanęs Kaune pastatyti centralinę visam miestui pieninę. Sumanymą nu matoma pradėti realizuoti šį pavasarį. Tuo reikalu Pienocentras kreipėsi į žemės ūkio ministeriją ir Kauno miesto savivaldybę, prašydamas paramos. Iš ministerijos prašo 200.000 litų, o iš savivaldybės 100.000 litų pinigais, arba natūra: atleisti pieninę nuo savivaldybės mokesčių, duoti nemokamai vandenį, leisti nemokamai naudotis miesto kanalizacija ir kt. Pieninė iš viso, kaip apskaičiuojama, kaštuotų apie 650.000 litų. Pieninėje būtų perdirbamas ir pasterizuojamas vartojimui pienas, gaminami įvairūs kiti pieno produktai, tarp jų ir kafeinas. Pieninėje taip pat būtų kiaušiniams laikyti ir konservuoti skyriai ir medui ir obuoliams specialūs sandėliai. Pieninei sklypas jau nupirktas.

DULR siunčia knygas Amerikon.

Čikagoje lietuviai išlaiko 12 lietuvių pradžios mokyklų. Čikagiečiai nusiskundžia, jog labai trūksta tinkamų lietuviškų vadovėlių ir skaitymo knygų vaikams. Draugija užsienio lietuviams remti išsiunčia reikalingą skaičių vadovėlių ir knygų skaitymui.

DULR metraščio redaktorius.

Draugija užsienio lietuviams remti išleis iliustruotą metraštį. Į metraščio bendradarbius pakviesta daug žymių jėgų. Metraštį redaguoja P. Ruseckas.

Privatinė policija.

Vidaus reikalų ministerijoj jau paruoštos taisyklės privatinei policijai laikyti. Tokią policiją leidžiama steigti savivaldybėms, bankams, šiaip įmonėms ir asmenims. Privatinė policija vykdo savo šeimininkų ir viešosios policijos viršininkų teisėtus reikalavimus. Ištikus labai svarbiam reikalui, privatinė policija galės būti pašaukta eiti ir bendrąsias policijos pareigas.

Kiek surinkta lėšų Vytauto D. muziejui.

Vytauto D. muziejaus fondo komiteto leidinius: 1929 — 1931 metais 591.753 lt.: 1931 — 1933 m. 207.480 lt. ir 1933 m. — 1934 met. — 80.242 lt. Iš viso surinkta 979.475 lt. Visuomenės sudėtas aukas vyriausybė papildė 650.000 litų. Iš fondo muziejaus statybai sumokėta 1.233.895,44 lit.

Smulkaus rašto rekordas.

«Kario» redakcija gavo karo aviacijos 4 eskadrilės eilinio Broniaus Adomavičiaus paprastą pašto atviruką, kurio vienoje rašomoje pusėje jis labai smulkiai surašė net penkis š. m. „Kario" 5 nr. įdėtus straipsnius, perrašęs 7 spausdintus puslapius, iš viso 23.000 spaudos ženklų. Atviruką galima perskaityti tik su padidinamuoju stiklu.

Lito vertė nebus paliesta.

Kai kur buvo pasklidę gandai, esą netrukus būsianti numušta lito vertė Čekoslovakijos ir J. Amerikos Valstybių pavyzdžiu. Gandų šaltinis yra Klaipėda ir vokiečių pasienis, todėl aišku, kad juos paleido Lietuvos ekonominės nepriklausomybės priešininkai. Vyriausybė ir Lietuvos Bankas, kaip ligi šiol niekad nemanė lito vertę numušti, taip ir ateityje lito vertės nemano liesti.

Komitetas dovanai Respublikos Prezidentui rinkti.

Š. m. rugpiūčio 10 d. Respublikos Prezidentui Ant. Smetonai sukanka 60 m. amžiaus. Susidarė komitetas jubiliatui dovaną išrinkti. Manoma kur netoli Respublikos Prezidento tėviškės nupirkti jam žemės ūkį. Bus išleista 20.000 tam tikrų ženklų po 5 litus, kurie bus platinami per organizacijas.

Potvynis Kaune.

Vasario 28 d. sujudo eiti Nemuno ledas. Vanduo apsėmė žemesnes miesto vietas ir visą eilę pakraščio namų. Tuo pat laiku iškrito gausiai sniego, pradėjo šalti ir Nemunas vėl sustojo, o patvynusios vietos užšalo. Kaune, prasidėjus atodrėkiui, laukiama dar didesnio potvynio.

Metams bekono eksportas patikrintas.

Žemės ūkio ministerija gavo žinių jog nuosavos bekonų gamybos klausimas Anglijoj atidėtas iki rugsėjo mėnesio, o paskui, kaip manoma, gali ir visiškai atpuiti. Taigi, Lietuvos bekono gamybai šiais metais negręsia jokie netikėtumai.

Voldemaras nori išvykti į užsienį.

«Sekmadieniui» teko patirti, kad prof. Voldemaras raštu kreipėsi į atitinkamas įstaigas, prašydamas leisti išvažiuoti jam į užsienį. Prof. Voldemaras norėtų išvažiuoti atgal į Prancūziją.

Kaunas turės nuosavą ledlaužį.

Atatinkamuose sluoksniuose iškilo sumanymas, kad Sus. Min-ja kartu su Kauno m. Savivaldybe įsigytų tinkamą ledlaužį Kauno miestui visuomet ir galutinai iš vaduoti iš potvynių pavojaus. Sumanymas abiejose minėtose įstaigose sutiktas labai rimtai ir manoma, kad dar ateinančios vasaros laiku jis turės būti realizuotas.

Žiaurus užpuolimas.

Visa Suvalkija sujaudinta žiaurių banditizmu, įvykusiu Šakių apskrity, Vilktrakių kaime.

Du kaimynai Norkeliūnas ir Barzdaitis, plėšimo tikslu, užpuolė savo kaimynus Vilčinskus. Įsiveržę į trobą, grasindami ginklais, pareikalavo atiduoti pinigus, o jų negavę, nušovė Vilčkienę, 53 metų senutę, sunkiai sužeidė šuviais ir kirviu smūgiais Vilčinską, jo sūnėną Tevelaitį. Stebūklingu būdu smūgių ir kulkų išvengė Vilčinskų tarnaitė Kudirkaitė, kuri po pirmo smūgio sugriuvo viduj lyg negyva ir apsisuko galvą kailiniukais. Išbėgdami, užpuoliai namus padegė. Subėgę kaimynai ištraukė iš ugnies nužudytus ir sužeistus, o policija suėmė Barzdaitį, gi Norkeliūnas pamatęs atvažiuojančią policiją, pats nusišovė.

Pagalba badaujantiems vilniečiams.

Lenkų spauda praneša, kad Vilniaus krašte šiuo laiku žiauraus badoyra paliesta apie 90.000 žmonių. Valdžios ir savivaldybių teikiama badaujantiems pagalba toli gražu nenuramina žmonių panikos.

Visai neseniai Lietuvos Raudonasis Kryžius badaujantiems Vilniaus krašte gyventojams norėjo nepriklausomoje Lietuvoje organizuoti pagalbą. Tačiau lenkų valdžia atsisakė tokią pagalbą priimti. Tik vėliau vienai Vilniaus lietuvių labdarybės organizacijai lenkų valdžia leido tokią pagalbą iš nepriklausomos Lietuvos priimti.

Kovo 13 d. Kaune keletos organizacijų atstovai sudarė komitetą, kuris drauge su studentų organizacijomis visoje nepr. Lietuvoje pinigais ir maisto produktais rinks aukas ir jas siųs Vilniaus krašte badaujantiems žmonėms. Aukų rinkimas eis tuo pačiu būdu, kaip 1929 m. Šiaurės Lietuvos nuo nederliaus nukentėjusių krašto gyventojams. Komitetas kreipėsi į visus lietuvius, ragindamas ištiesti duosnią pagalbos ranką badoš mėklos ištiktiems vilniečiams.

Tsb. —

Stipriau globos gyvulius ir Lietuvoje.

Visame kultūringame pasaulyje yra draugijos gyvuliams globoti ir yra gyvulių globos įstatymai. Lietuvoje gyvulių glodos draugija yra, bet gyvulių globos įstatymo lig šiol nebuvo. Buvo tik Baudžiamajame įstatyme straipsnis, kurs numatė už neminių gyvulių kankinimą baudą iki 7 parų arešto. Bet nebuvo aiškiai nurodyta, kas tai yra gyvulių kankinimas ir kaip tai reikėtų suprasti.

Dabar vidaus reikalų ministerija patiekė įstatymo projektą, kur yra apibrėžiama naminių gyvulių ir paukščių kankinimo sąvaka. Nusižengusiems nu-

---

ką turi, o trokštančių vis daugiau turėti.

Taip mudu kurį laiką sekėme Monte Karlo lošėjus, katrie čia pasirodydavo kasdien; neaplenkėme, žinoma, ir rečiau pasirodančiųjų; bet Tilio net pėdsakų nesuradome. Jis turėjo arba slapstytis, arba gyventi Nicoje. Antrasis spėjimas išrodė teisingesnis, todėl negaišdami išvažiavom į Nicą. Bet ir čia keletą dienų nepastebėjau nieko ypatingo.

Vieną vakarą užsukau į didelį restoraną, kuriame publika ūžė, kaip bitės avilyje. Atsisėdau prie nuošalesnio stalo ko išgerti kavos. Kiek pasidairęs, pastebėjau pasieny sėdintį vyrą, kuris buvo užimtas savo ilgų pabarzdžių šukavimu. Tilio asmeniškai nepažinojau — mačiau tik jo fotografiją ir tai iškirptą iš grupinio paveikslo, bet jo veido išvaizda prisiminė man fotografijoj atvaizduotą vyrą. Nutariau ji nepaleisti iš akių.

Kai jis apie vidurnaktį apleido restoraną, išsekiau paskui. Tačiau mano sekamasis negrįžo namo, kaip kad būtų pasielgęs kuris kitas jo vietoj, bet užsuko dar į pakeliui pasitaikiusią kavinę. Atrodė, kad jis laukia kažko.

Pagaliau, išgėręs kavą, išėjo gatvėn ir dingo dideliame, kiek apšiapusiame name, kurių dažnai pasitaiko šalutinėse Nicos gatvėse. Sustojęs kitoje gatvės pusėje, kantriai laukiau bene pasirodys šviesa kuriame lange. Neapsivyliau — antrame aukšte tuoj nušvito langas: vadinas, jis gyvena čia.

Kitą rytą nuvažiavau į Monte Karlo, susiradau savo draugą, seklį Šraiberį ir jam papasakojau apie įtariamąjį asmenį. Šraiberis, nerodydamas kokio susijaudinimo, ramiai pastebėjo, kad aš už kelių valandų žinosiąs tiesą. Savo žodį jis išlaikė — nepažįstamasis buvo Tilis. Jis gyveno tuose pačiuose namuose, kuriuose buvau įsidėmėjęs, kartu su prityrusia špijone; tikros jos pavardės niekas nežinojo — namų šeimininkė vadino ją Matilda. Žodis «Matilda» buvo minėtos šnipės ir vardas ir pavardė. Ji vėliau ištekėjo už Tilio.

Aplinkiniais keliais pranešiau Berlynui apie savo atradimą ir prašiau tolimesnių nurodymų. Tuo tarpu, kol ateis žinia, sekiau atydžiai Tilį, kad jis nedingtų kur iš Nicos. Tai nebuvo lengvas darbas ir labai nudžingau, kai po trijų dienų gavau telegramą iš Berlyno. Perskaičiau: «Sugrįžti».

Vokietijos slaptoji policija Tilį suėmė Nicoje. Bet, kai buvo pareikalauta iš Prancūzijos vyriausybės, jog Tilis būtų išduotas, Vokietija gavo neigiamą atsakymą. «Jei Prancūzija Tilį išduotų, kažin ar atsirastų bent vienas, kuris sutiktų šnipinėti jos naudai» — tarp kitų motyvų buvo ir šis Prancūzijos vyriausybės atsakyme. Tik po trijų metų Tilis buvo suimtas Italijoj ir pargabentas Vokietijon. Tuo laiku Italija dar buvo Vokietijos sąjungininkė. Mano nuomone, Tilis nebuvo tinkamai nubaustas — rodos, jis gavo aštuonerius metus paprasto kalėjimo.

* * *

Kraičio medžiotojai

Praeito šimtmečio pabaigoje, didesniuosiuose Vokietijos laikraščiuose, pasirodė labai daug skelbimų, kuriuos dėdavo norį apsivesti karininkai. Išsitų skelbimų turinio būdavo galima spręsti apie jų ti slą. Nusigyvenę karininkai, norėdami pataisyti savo ekonominį gyvenimą, ieškodavo turtingos moters, kurią vesdami galėtų gauti ir jos turtus. Labai dažnai pasitaikydavo tokių skelbimų: «Jaunas, gražus karininkas nori apsivesti. Turinčios nemažiau, kaip 500.000 markių, rašykite. A. B. Berlynas, paso nr. 8433322; arba «Puikiai atrodąs, Kaizerio asmens gvardijos karininkas, nori susipažinti vedybų tikslu su turtinga panele ar našle».

Visuose tokiuose skelbimuose pinigai buvo svarbiausias dalykas.

Iš kažkur, gal būt, iš kurio panašiu būdu praturtėjusio karininko, apie tai sužinojo kaizeris. Įsitikinęs, kad šitokie skelbimai pasiekia savo tikslą jis labai įsiuto ir, pasišaukęs policijos viršininką poną Richthofą, įsakė, kad tokių skelbimų davėjams būtų taikomos kuo griežčiausios bausmės; tokį pat įsakymą gavo ir įgulų viršininkai.

Ponas Richthofas, kuris jau buvo pavedęs man atlikti ne vieną slaptą reikalą, pasišaukęs mane, paklausė, ar aš negalėčiau kartais sužiniti, kas esą tų skelbimų davėjai. Žinoma, mielai sutikau padėti žmogui, apie kurį buvau susidaręs labai gera nuomonę.

Darbas nebuvo lengvas — reikėjo skaityti visus didesniuosius laikraščius, rastus skelbimus liečiančius karininkų vedybas, išsikirpti, o paskui iššifruoti, kas yra tų skelbimų autoriai. Tam tikslui atidariau Naujojoj Karaliaučiaus gatvėj kontorą, į kurią pareidavo man visi didesnieji laikščiai. Ši kontora greit galėjo būti paversta pasimatymo salionu.

Pasirūpinau visokių rūšių rašomojo laiškams popierio, pradedant pu-ikiausiu ir baigiant paprasčiausiu, kurį vartoja liaudis.

Policijos viršininkas supažindino mane su viena pagyvenusia ponia, kuri turėjo padėti man. Šitame darbe ji parodė daug apsukrumo. Radę karininko skelbimą vedybų tikslu, tuoj parašydavom nurodytu adresu; ponia paskirdavo pasimatymą mano kontoroje, kuri, kaip minėjau, greit buvo galima paversti pasimatymo salionu. Paskirtą valandą pasirodydavo koks nors puikiai apsirengęs ponas. Pasislėpęs už užlaidos, klausydavau, ką jis kalbėdavo apie «svarbiuosius klausimus»; iš tų pokalbių paaiškėdavo, kad tokiam «kavalieriui» svarbiausias daiktas yra — būsimosios kraitis. Pasitaikydavo labai juokingų dalykų.

Vieną dieną radau laikraštyje tokį skelbimą: «Aukštos kategorijos valdininkas, atsargos karininkas, puikiai atrodąs nori apsivesti. Tikyba nesvarbu. Turtas būtinas dalykas. Rašyti: A. R. 1876, ekspedicijai». Skelbimą išsikirpau ir, kaip paprastai, įsidėjau į kasdieninių reikalų knygą, nesiskubindamas iššifruoti skelbimo davėją. Pasirodo, kad tos pačios dienos laikraštis pateko į karo ministeriją ir buvo užtiktas minėtas skelbimas. Karo ministerija kreipėsi į policijos viršininką Richthofą, reikalaudama pavardės skelbimo davėją. Richthofas paprašė mane išaiškinti dalyką.

Darbas prasidėjo dar tą patį vakarą. Mano kompanijone, ponia Heni, parašė tokį laišką: «Radusi 20 dienos laikraštyje tamstos skelbimą, drįstu skirti pasimatymą pirmadienį vasario 28 d., šeštą valandą vakaro, traukinių stoties salėje prie Fridriko gatvės.

(b. d.)

matoma bauda iki 1 mėnesio kalėjimu arba iki 1000 litų pinigais.

Tsb. —

Gerimų pavyzdžius Amerikon jau pasiunte.

Viena Lietuvos firma, suėjusi į santykius su Amerikos prekybos firmomis, šiomis dienomis pasiuntė į Jungtines Amerikos Valstybes naujai pagamintos degtinės 50 laipsnių stiprumo, pavyzdžius. Degtinė supilstyta į patogias, specialiai eksportui pritaikintas, bonkas. Laukiama iš Amerikos degtinės užsakymų.

Tsb. —

Klaipėdos krašte 29 nauji mokytojai.

Klaipėdos mokytojų seminariją baigė 29 nauji mokytojai. Jie bus paskirstyti po visą kraštą.

Tsb. —

— Lietuvoj ir visame Pabaltyje kalbama, jog greitu laiku bus įkurta Pabaltijo Sąjunga, nes to reikalauja gyvenamasis laikas ir valstybės gerovė.

— Šiaurės Lietuvoj brangsta javai, ypač kviečiai. Moka 17 — 18 litų už centnerį.

— Lietuvoj su laiku bus įsteigtos 6 prekybos mokyklos: 4 aukštesnės ir 2 žemesnės.

— Kunigaikštis Konstantinas Radvila atsiuntė Vytauto D. muziejui dovaną — Bol. Vėjelio pieštą paveikslą: Darius su Girėnu skrenda per Atlantą.

— Žemės Banko veiklai padidėjus nebegalima sutilpti turimuose kambariuose. Iki rudeniui bus pastatyti Ž. B. nauji rūmai už 1.170.000 lt. Su visu įrengimu 1 kb. metras kaštuos 40 litų.

— Žydų Liaudies Teatro salėje per vaidinimą kas tai pavogė žiūrovui auksinį laikrodį. Direkcija tuojau paskelbė iš scenos, jog vagis kaip nors turi gražinti laikrodį, kitaip pakvies policiją. Besitęsiant vaidinimui, laikrodėlis iš galiorkos atskrido į salę, atsimušė į vieno pakaušį, lengvai sužeis damas. Laikrodėlis grąžintas savininkui, o nesugautas vagis toliau gėrėjosi vaidinimu.

Margumynai.

BELGIJOS KARALIAUS ALBERTO I PASKOLA LIETUVOS STUDENTUI.

Prieš porą metų Belgijos Aukštojoje prekybos mokykloje ėjo mokslus vienas lietuvis p. K. negaudamas reikiamų pragyvenimui lėšų iš tėvynės ir neturėdamas vietoje pažįstamų, iš kurių būtų galėjęs pasiskolinti, atsidūrė dideliam varge. Kurį tai rytą suskaitęs pinigus, jis pamatė, kad turi jų vos tik tiek, kiek reikia užmokėti už kambarį. Nerasdamas jokios išeities, jis nutarė grįžti į Lietuvą. Bet kuriuo būdu? Geležiukeliais, kad ir neturtingiausias žmogus veltui juk negali pasinaudoti. Matydamas, kad nepasinaudos šia potogia priemone, p. K. pasiryžo eiti pėsčias.

Susirišęs į ryšulėlį truputį skalbinių, p. K. jau norėjo atsisveikinti su šeimininku, bet prieš tai dar žvilgterėjo į laikraštį. Laikračty netikėtai rado straipsnį, kuriame buvo pasakojama apie belgų karaliaus Alberto I geraširdingumą. Perskaičius straipsnį, p. K. staiga atėjo į galvą drąsi mintis — kreiptis pagalbos ieškant pas jį, pas Belgijos aukščiausią žmogų. Nieko nedelsdamas jis paraše Albertui I laišką, išdėstydamas savo bėdas ir prašydamas paskolinti porą šimtų frankų. Pasiuntęs laišką, p. K. pradėjo laukti. Lauké vieną dieną — nieko, lauké kitą dieną — vėl nieko. Trečios dienos rytą, jau netekus jokios vilties, kažkas pasibeldė į jo kambario duris. p. K. iš karto pamanė, kad atėjo šeimininkas išmesti jį iš buto. Nusiminęs jis atidarė duris ir nustebo — prie slenksčio stovėjo belgų armijos karininkas.

— Ar tamsta esi ponas K.? —paklausė atėjusis.

— Taip, tai aš, — atsakė p. K.

— Jo Didenybė Belgijos karalius įsakė man perduoti tamstai šį laišką.

P. K. drebančiomis rankomis paėmė paprastą voką, atplėšė ir ko ne suriko iš džiaugsmo. Voke buvo 1000 frankų ir paties karaliaus Alberto I ranka rašytas laiškas, kuriame jis reiškė džiaugsmo, kad rado progos pagelbėti varge atsidūrusiam malonaus krašto Lietuvos žmogui.

Tsb. —

TOKS KINIEČIŲ ŠIŲ DIENU KINO.

Europoje veik nežinoma, kad yra kiniečių tautiškas kino: paprastai manoma, kad Azija tenkinasi europieškos ir amerikoniškos gamybos filmomis.

Šios žinoma, turi pasisekimo pas kiniečius, išskyrus psichologinių dramų ir komedijų, kuriose koks nors kuli, savaime aišku, nieko nesupranta. Tačiau greta su detektyvinėmis filmomis, Čaplino ir vaizdų filmomis kiniečių ekranuos galima matyti jau savų režisierių kiniečių fimas, kurios vaizduoja kiniečių gyvenimą ir jose vaidina tik artistai kiniečiai.

NELAIMINGU ĮVYKIU FOTOGRAFAS.

Milane vienas jaunuolis sugalvojo naują, labai pelningą profesiją, kurios laukia didelė ateitis Paryžiuje.

Nupirkęs mažą, bet labai tikslų aparatą, išradingas jaunuolis pradėjo, vaikščioti gyviausioms miesto gatvėmis, kur ypatingai smarkus judėjimas. Kai tik įvykdavo susidūrimas automobilių, jaunasis žmogus tuojaus tatai nufotografuodavo.

Tos nuotraukos paskui teismė būdavo geriausiu įrodymu to, prie kokių sąlygų įvyko ta ar kita katastrofa. Tad ir atsakomybė to ar kito šoferio, šiuo atveju lengvai teismo nustatoma, o svarbiausia tiksliai.

Be to, šiais fotografijas noriai perka draudimo bendrovės ir moka už jas gerus pinigus.

JAU IR MIRUSIUS ŽMONES ATGAIVINA.

Šiomis dienomis Maskvoje tiesiog gatvėje žmogų ištiko širdies priepuolis ir tasai tuojau vietoje mirė. Vyriškis turėjo 42—43 metus.

Lavonas buvo pristatytas miesto ligoninėn, kur du gydytojai konstantavo mirtį. Tada, ligoninės direktorius prof. Smirnovas nusprendė tuojaus pritaikyti lavonui jo išrastą aparatą sustojusias širdies veikiai atgaivinti. Krūtinė buvo atverta, o širdis prijungta prie «Smirnovo siurblio».

Ir štai per pusvalandį širdis pradėjo mušti. Paskui trumpu laiku numirlis atvėrė akis, o po 2 valandų grįžo visos gyvybės žymės.

Smirnovo siurblys yra kombinuotas aparatas, kuris, iš vienos pusės, veikia į širdį ritmišku suerzinimu ultraultra — trumpomis radio bangomis, o iš kitos — pakeičia sustojusią kruujo apytaką «fiziologinio sviedinio» srove. Po daugelio bandymų su šunimis, prof. Smirnovas keletą kartų laikė savo metodą žmonėms, — visados pasekmingai.

Prof. Smirnovas, tarp kitko, pareiškė, kad kiekvienas žmogus, kurio mirtis iššaukta ne logos ir ne organizmo sumenkėjimu, o mechaniškų širdies veikimo sustojimu gali būti atgaivintas, jeigu tiktai širdies pumpavimas padarytas laiku.

Prof. Smirnovas dabar turi 60 metų. Jis tapo labai populiarus savo nuostabių išradimų dėka.

NUOSTABI BEGINKLIO ŽMOGAUS KOVA SU VILKU.

Vieno Vengrijos kaimo gyventojas tulas Radoževičius išgirdo vėla naktį triukšmą gyvulių kieme. Radoževičius išbėgo iš namų, nepaėmęs jokio ginklo, ir visiškai netikėtai susidūrė su dideliu vilku. Neilgai galvojęs, ūkininkas, garsus savo jėga, pradėjo su vilku imtynes. Jam pavyko pastverti vilką už sprando ir pusiau pasmaugti. Paskui jis prispaudė prie žimės nugalėtą priešą ir surišo jį.

Subėgo kaimynai. Kas daryti su vilku. Visi siūlo čia pat jį nudėti, bet Radoževičius sugalvojo ypatingą kerštą. Jis atnešė iš kambario dirželį su didoku skambučiu ir užmovė vilkui ant sprando. Paskui atrišo žvėrį, sudavė jam batu ir išleido miškan.

Rusija bandysianti sutaikyti Lietuva su Lenkija.

Lietuvos visuomenę dabar labai jaudina ir domina pasklidę gandai, kad Sov. Rusijos užsienių reikalų komisaras Litvinovas neužilgo atvyksiąs į Kauną ir bandysiąs sutaikyti Lietuvą su Lenkija. Kalbama, kad Litvinovas jau aiškinęs lenkų pažiūras į šitą reikalą, kai neseniai Lenkijos užsienių reikalų ministeris Bekas lankėsi Maskvoje. Vokiečių spauda pranešė, kad ir Pilsudskis, Lenkijos valdytojas, labai norįs taikos su Lietuva, kad galima būtų įkurti Baltijos — Skandinavijos Sąjunga, į kurią galėtų įtilpti ir Lenkija. Net kalbama, kad Litvinovas siūlysiąs, kaipo kompromisinį Lietuvos Lenkijos modus vivendi, Lietuvai neatsisakyti nuo Vilnijos, bet to klausimo išsprendimą atidėti patogesniam laikui, o dabar tuojau užmegsti normalius santykius su Lenkija. Lenkija turėtų pripažinti Vilniaus klausimą esant neišspręstų, o kol jis bus išspręstas duoti Vilnijos lietuviams plačią kultūrinę autonomiją. Žinoma, Lietuva į tokius ar panašius Viiniaus klausimo išsprendimo kompromisus neis, bet Sov. Rusijos tarpininkavimas gali sudaryti Lietuvai nemažų keblumų.

Mat, Sov. Rusija ir Lenkija labai rūpinasi sudaryti Vokietijos rytuose neperlaužiamą sieną nuo Suomijos iki Rumunijos. Bet čia kliūtimi yra Lietuvos — Lenkijos santykių įtempimas, kitaip sakant, Vilniaus neišspręstas klausimas. Tą klausimą išsprendus ir nustačius normalius santykius tarp Lietuvos ir Lenkijos, nebūtų didesnių kliūčių sudaryti Rytų Europos sienai prieš Vokietiją. Tą sieną sudarytų sąjunga valstybių nuo Šiaurės Ledinuotojo vandenyno iki Juodųjų jūrų — Suomija, Estija, Latvija, Lenkija ir Rumunija, o jų visų užpakaly stovėtų nors tuo tarpu ir silpnas milžinas Sov. Rusija.

Rodos, šitokį planą remia ir Prancūzija. Neseniai net buvo pasklidę gandai, kad prancūzų užsienių reikalų ministeris aplankysiąs Pabaltijos valstybes, taigi ir Lietuvą; žinoma, kad šitoki jo kelionė nebutų grynai turistinio pobūdžio.

Kaip matome, Vilniaus klausimas darosi kliūtimi milžiniško plano įgyvendinimui ir tai plano, kurį įvykdyti stengiasi milžiniškos jėgos. Todėl numanu kad Vilniaus klausimas bus keliamas ir gvildenamas visu platumu. Kadangi Lenkija su Sov. Rusija yra nustačiusi labai glaudžius santykius, o Lietuva turi su Vokietija ir Lenkija santykius labai įtemptus, tai, suprantama, kad Vilniaus klausimu į Lietuvą bus bandoma daryti stambių spaudimų. To dėl tie gandai apie Sov. Rusijos tarpininkavimą tarp Lietuvos ir Lenkijos kelia Lietuvos visuomenėje didelį susijaudinimą bei susidomėjimą. Nes dabartinėmis aplinkybėmis Lietuvos vyriausybei nuo tokio tarpininkavimo atsisakyti ir visai nesileisti į bet kokias kalbas dėl santykių su Lenkija būtų labai nepatogų, o įsivėlus į bet kokias derybas tektų pajusti didelių jėgų spaudimą. Tiesa, tai dar vis tiktai plačiai pasklidę gandai, tačiau atrodo, kad tie gandai gali turėti nemaža pagrindo.

Tsb. —

Kronika.

II-ji MOKYTOJŲ KONFERENCIJA.

1934 m. balandžio mėn. 3 d. Lietuvių Namų patalpoje įvyko II-ji São Paulo lietuvių mokyklų mokytojų konfsrencija. Konferencijoje dalyvavo: 1) Vytauto Didžiojo v. mokyklos vedėja — L. Majienė, 2) Dr. J. Basanavičiaus v. mokyklos vedėjas — L. Gaigalas, 3) Dr V. Kudirkos v. mokyklos vedėjas — V. Nalivaika ir 4) Vysk. Mot. Valančiaus v. mokyklos vedėjas — Ed. Pažėra.

Mokytojas Ed. Pažėra referavo apie darbo principo metodą mokykloje. Iškelė šio naujausio metodo gerąsias ypatybes ir duoda praktiškų nurodymų, kaip reikia įvairius mokslo dalykus tuo metodu dėstyti. Tą pat dieną turėjo būti referuojamas mok. V. Nalivaikos referatas apie drausmę mokykloje. Kadangi mokytojo Ed. Pažėros paskaita ilgai nusitęsė, tai, del laiko stokos, mokytojo V. Nalivaikos referatas atidedamas kitai konferencijai.

Einamuose reikaluose mokytojai svarstė įvairius mokyklą ir mokytojus liečiančius klausimus. Mokos Dr. Vinco Kudirkos mokyklos labdaringo bazaro klausimą nutarta iškelti ateinančiame L. B. S-gos posėdy. Sekanti konferencija nutarta padaryti š. m. gegužės mėn. 12 d.

E.

GRAŽUS VILTIEČIŲ VAKARAS.

Po dviejų ménesių pertraukos, «Vilties» S-gos Bom Retiro skyrius vėl surengė gražų vakarą, su įdomia ir įvairia programa, per Velykas, balandžio 1 d. Vakaras buvo surengtas Lietuvių Namų salėje, rua Bandeirantes, 92.

Buvo suvaidinta vieno veiksmo komedija «Gaila Ūsų», kurį pavyko vidutiniai. Toliau gražiai padainavo «Vilties» vyrų choras, p. V. Kamantausko vedamas, keturias lietuviškas daineles. Nors vyrų choras tik pirmą kartą pasirodė scenoje, bet padainavo labai gražiai, už ką galima jį tik pasveikinti ir palinkėti toliau lavintis, kad galėtumėm dažniau išgirsti nuoširdžią lietuvišką dainelę.

Po vyrų choro buvo pasakytas linksmas ir įduomus monologas, kuris sukėlė publikoje daug gardaus juoko. Pabaigoje dainavo «Vilties» mišras choras, vedamas taip pat p. V. Kamantauskо. Gražios lietuviškos dainos sukėlė publikoje didelį entuziazmą. Kiekvieną dainą lydėjo triukšmingas delnų plojimas ir ovacijos. Čia tai tikra garbė darbščiam «Vilties» chorui ir jo vadovui p. Kamantauskui, kuriam energingai dirbant choras kas kart daro didesnę pažangą.

Bendrai imant šio vakaro programa buvo labai graži ir įvairi. Publika buvo labai patenkinta. Į vakarą atsilankė nepaprastai daug publikos. Daugelis vėliau atėjusių į salę negalėjo patekti ir žiūrėjo pro langus. Prie progos reikia palinkėti viltiečiams ir daugiau gražių vakarų surengti, kur lietuviškas jaunimas galėtų gražiai ir jaukiai praleisti laisvą laiką.

Svetys.

"LIETUVIS BRAZILIJOJ"
— GYVENIMO VEIDRODIS.

Jaunimo skyrius

Kultúrinkime pasilinksminimus ir pramogas.

Mūsų išeivių organizacijos, kokios jos nebūtų, savo veikimo pagrindan statė ir stato, įvairių pasilinksminimų, pramogų bei vakarų rengimą. Žiūrėk, kur tik įsikūrė kokia nors organizacija, tai pirmoj eilėj suruošia kokį nors vakarą ar kitokią pramogą.

Tas dalinai daroma piniginiais sumetimais, nes pramogos ir vakarai yra vienintėlis pajamų šaltinis, iš kurio išsilaiko organizacija. Dalinai ir dėl to, kad kitokio, naudingesnio ir kilnesnio darbo lig nerandama ar per mažai jo turima. Gal ir dėl to, kad kitos veikimo sritys mūsų jaunimui mažiau įdomios, nesuprantamos. Jei kuri nors organizacija suruošia paskaitą, arba kur nors atidaromi vakariniai kursai, tai ten mes rasime labai maža skaičių žmonių, nors į paskaitą ar kursus visiems leidžiama eiti be jokio mokesnio. Į rengiamus vakarus ar pasilinksminimus iš visų kraštų suplaukia daugybė žmonių. Čia užeiti, tai retas kuris patingės. Ateina jauni ir seni. Čia visiems įdomu, linksma ir jauku...

Nenoriu tvirtinti, kad vakarų bei pramogų rengimas yra smerktinas dalykas. Visai ne. Gražios, kultūringos pramogos bei vakarai, su įdomia, gražia programa yra labai naudingos ypač jaunimui.

Juk jaunimas iš prigimties yra linkęs prie pasilinksminimų. Mes nerasime tokio jaunimo, kuris nemėgtų ir nenorėtų linksmintis. Todėl mėginti atitraukti jaunimą nuo pramogų būtų bergždžias darbas. Mums reikia duoti jaunimui kuo daugiausia gerų ir kultūringų pramogų.

Reikia atvirai prisipažinti, kad dabar rengiamos mūsų lietuvių jaunimui pramogos, nevisuomet nusiseka ir nevisuomet jas galime pavadinti kultūringomis. Rengiami jaunimui vakarai dažnai nėra tokie, kokie jie turėtų ir galėtų būti. Surengti gražų, kultūringą vakarą, kur mūsų lietuviškas jaunimas galėtų jaukiai praleisti laisvą valandą laiko, toli gražu, ne visos organizacijos ir nevisi rengėjai tepajėgia. Mūsų, lietuvių rengiamuose vakaruose neretai pasitaiko ir triukšmo, ir peštynių ir kitokių, nekultūringų, negražių dalykų. Čia, žinoma, kaltė dažniausiai ne vakarų rengėjų, bet tamsaus ir nekultūringo elemento, kuris įsibrovęs, kad ir padorų lietuvišką vakarėlį, pridaro visiems nemalonumų. Vakarų bei pramogų rengėjams reikėtų imtis griežtesnių priemonių su tvarkos ardytojais ir triukšmadariais.

Tokie nepageidaujami, neprašyti svečiai, kurie sukelia triukšmą ir ardo tvarką, turi būt niekur, į jokį vakarą ar pasilinksminimą neįleidžiami. Tokiems žmonėms turėtų būt duris uždaros į bet kokį, padorų lietuvišką vakarėlį, neįžiūrint kas jį rengtų.

Vakarų rengėjai turėtų daugiau rūpintis tvarkos palaikymų, pramogų bei pasilinksminimų tinkamu paruošimu, jiems gerų programų sustatymų ir bendru kultūrinimu. Ten kur vakarėliuose yra gera tvarka, kur jaunimas gražiai ir padoriai linksminasi, daugiausiai atsilanko rimti ir dori žmonės. Visoks negeistinas elementas į tokias vietas eiti vengia. Taigi, norint, kad mūsų rengiami vakarai būtų tikrai gražūs kultūringi ir lietuviški, reikia gerai jiems pasiruošti. Reikia kultūrinti kiekvieną pramogą. Reikia visiems stengtis palaikyti gerą tvarką, tada mūsų ruošiami vakarai ir pasilinksminimai tikrai bus naudingi mūsų jaunimui.

Per gerus, kultūringus pasilinksminimus mes galėsime patraukti mūsų lietuvišką jaunimą ir prie bendro, lietuviško, kultūrinio darbo.

R. Kymantas.

* * *

Didysis karas.

> Tikrai žmogus yra gyvuliu, tikriau sakant, žvėriu karalius, nes jo žvėriškumas yra didžiausias.
>
> D. S. Merežkovski.

A. Graževičius.

Šįmet sukanka 20 metų, kai prasidėjo Didysis karas. Pasaulis ji tarytum pamiršo ir smalsiai kalba apie naują karą. Negreit tačiau bus pamirštos ir atlygintos baisios Didžiojo karo aukos ir jo padariniai.

Nepaslaptis tačiau, kad yra galvojančių, esą karas normali žmonijos būklė, nes taika esanti tik naujam karui pasiruošimas. Jau garsus vokiečių generolas von Moltke kitkart susirinkusiems taikos daryti atstovams pareiškė «Karas yra šventas; Dievo įvestas, švenčiausias pasaulio įstatymas; jis žmoguje palaiko visa, kas kilnu ir didu; jis palaiko aukštuosius jausmus: garbę, nesirūpinimą savimi, dorumą ir drąsą, apsaugo mus nuo pasikesinimo į nekenčiamą materializmą». O fašizmo tėvas Mussolini skelbia, jog fašizmas netiki nei amžinos taikos galimybe nei nauda... Pacifizmą (judėjimą už taiką), kaip slepiantį savy niekšiškumą jis atmeta. Anot jo žodžių, tiktai karas iškelia į aukščiausią laipsnį visą žmogaus energijos įtempimą ir įspaudžia tautoms kilnumo antspaudą.

Minėdami šiurpią D. karo sukaktį, atviromis akimis pažiūrėkime, ką gi iš tikrųjų karas, tas «švenčiausias pasaulio įstatymas» neša.

Pasaulinin karan pašaukta visam pasauly 37 milijonai vyrų, iš kurių per 4 metus 3 mėnesius 7 dienas — tiek tęsėsi pasaulinis karas — 13 milijonų paguldė galvas kovos lauke, o blokados bombardavimai, revoliucijos, laivų skendimai dar prarijo 24 milijonus gyvybių Taigi, iš viso 37 milijonai. Sudėjus greta vienas kito karstus tų 13 milijonų kareivių, susidarytų mirties kelias šešių tūkstančių keturių šimtų penkias dešimties kilometrų — nuo Bordeaux miesto Prancūzijoj ligi Maskvos, o, sudėjus visus dėl šio karo žuvusius, tas kelias pailgėtų bemaž trigubai — apie 20 tūkstančių kilometrų. Be to, 8 milijonai grįžo amžini invalidai be kojų, be rankų, akių ir be proto net, o 30 milijonų buvo sužeistų arba gavusiu šiaip įvairių ligų. Liko 9 milijonai karo našlaičių ir 5 milijonai našlių. Tik vienoj Vokietijoj po karo liko 600 tūkstančių našlių. Vaizdingas pasakymas apie karo liejamas, upes kraujo šiam kare įvykdytas šiurpiu tikrumu, nes apskaitoma, kad buvo išlieta užmuštų ir sužeistų kraujo 100 milijonų litrų. Apskaityta, kad tik lietuvių per pasaulinį karą žuvo 10 tūkstančių. Vokiečių nelaisvėje, ligoninėse miré 2.230 lietuvių.

(b. d.)

Kas bus, kas nebus,

bet Lietuvis neprazus!

Senovės Roma ir Graikija.

(tąsa)

Romėnai, kurie pirmieji sudarė pasaulinę valstybę, nes jie valdė beveik visas anais laikais žinomas žemes, pradedant nuo Ispanijos, Šiaurės Afrikos ir baigiant Egiptu, Persija, labai rūpinosi savo kultūrinės įtakos plėtimu nugalėtose srityse. Kur tik tvirčiau atsistodavo Romos kariuomenė — legionai, — ten tuojau prasidėdavo miestų statymas. Pirmiausia buvo statomi teatrai, vadinamos arenos, kur eidavo vaidinimai ir gladiatorių kovos, o pirmaisiais krikščionybės amžiais — ir kankinami krikščionys. Tokių romėnų statytų teatrų griuvėsių randama visur, kur tik buvo pasiekęs Romos kalavijas. Jau dabar senai smėliu užpustytose šiaurės Afrikos dykumose riogso tokių teatrų griuvėsiai; jų yra ir Ispanijoj, ir Prancūzijoj, ir pietų Vokietijoj. Tačiau didžiausias teatras yra pastatytas Romoj. Tai yra vadinamas Koliziejus, milžiniškas, apskritus, keturių aukštų trobesys. Jame buvo rodomos žiauriausios gladiatorių kovos ir krikščionių žudymai, atiduodant draskyti beginklius žmenes plėšriesiems žvėrims. Manoma, kad Koliziejuj tuo būdu yra nužudyta keli šimtai tūkstančių nekaltų krikščionių. Vėliau, kai krikščionybė nugalėjo ir Koliziejaus vartai liko amžinai uždaryti, vienas popiežius įsakė padengti Koliziejaus areną storu žemės sluoksniu, kad bereikalo nebūtų mindžiojama žemė, kurią apšlakstė nesuskaitomų kankinių kraujas.

Be teatrų, maldyklų ir valdžios rūmų, romėnai statydavo milžiniškus vandentiekius, kurių liekanų yra tiek pačioj Romoj, tiek buvusiose Romos provincijose Ispanijoj ir pietų Prancūzijoj. Tie vandentiekiai taip pat yra laikomi žymiais senovės statybos paminklais. Romėnai yra pasižymėję ir kelių tiesimo srity. Romos miestas buvo sujungtas gerai įtaisytais keliais su tolimiausiomis valstybės vietomis. Yra likę keli romėnų statyti tiltai, kuriais naudojamasi ir dabar, po dviejų tūkstančių metų! Iš to matyt, kad romėnai buvo pasiekę aukštos technikos statyboj. Viską ką romėnai statė, jie darė tvirtai.

Bendrai, visai klaidingai yra manoma, kad tik dabar žmonės yra šio to pramokę. O tuo tarpu senovės romėnų gyvenimas daugeliu dalykų ne buvo menkesnis už šių laikų miestų gyvenimą. Kaip matyt iš atkastų Pompejos miesto griuvėsių, senovės romėnai mokėjo neblogiau grįsti gatves ir šaligatvius, kaip kad dabar daroma. Jų gyvenamieji namai patogumų atžvilgiu nebuvo prasčiau įrengti, negu šių laikų gyvenamieji namai (Pompeja, Herkulanumas ir kiti gretimi miestai buvo užlieti ugnine lava per ugniakalnio Vezuvijaus išsiveržimą 79 metais po Kristaus gimimo). O kai kuriose mokslo srityse, sakysim, teisėj, romėnai ne tik toli buvo pralenkę visas anų amžių tautas, bet ir dabartinės visų valstybių teisės normos yra paimtos iš romėnų.

Keleiviui, kurs atvyksta pasižiūrėti Romos ir jos senovės paminklų, didelio įspūdžio padaro išvedžioti po visu miestu požeminiai urvai, arba katakombos. Tai yra tikras požeminis miestas, nes katakombos po žeme dažnai sudaro kelis aukštus. Tikrasis katakombų tikslas, t. y. kam jos buvo kastos, nėra tiksliai žinomas, žinoma tik, kad katakombose slėpdavosi nuo persekiojimų pirmieji krikščionys ir jose malsdavosi. Paskiau katakombos virto laidojimo vieta, kas matyt išgausingų esamų jose kapų.

Įžymesnieji statiniai Europoj.

Be puikių senovės graikų ir romėnų statybos liekanų, Europa yra labai turtinga ir naujesnių laikų įžymiais ir gražiais statiniais.

Ispanijoje yra labai daug užsilikusių iš viduramžių arabų, arba maurų statybos pavyzdžių. Pažymėtina yra Alhambra prie Granados miesto. Tai yra milžiniški maurų karalių rūmai, pastatyti 13-me šimtmety. Toliau Kordobos miesto mahometonų maćetė (maldykla), į kurią įėjęs žmogus jaučiasi tartum patekęs miškan. Jos lubos remiasi 1.500 stulpų, iš kurių ligšiol yra likę apie 900. Beveik visi šie stulpai yra senovės romėnų darbo ir yra surankioti iš įvairių senovės romėnų statytų trobesių. Iš naujausių Ispanijos statybos laikų reikalinga pažymėti Sevilijos katedra su jos puikia varpinyčia 100 metų aukštumo ir karaliaus Pilypo II pastatytas vienuolynas Exorial, kurs savo didumu neturi sau lygaus visam pasauly.

Prancūzija taip pat yra turtinga senesnių ir vėlesnių laikų statybos kūriniais. Joj yra daug užsilikusių ritierių pilių. Bet pirmą vietą Prancūzijoj statybos paminklų atžvilgiu turi Paryžius. Garsi yra gotiško stiliaus katalikų bažnyčia Notre Dame de Paris, statyta 13 me šimtmety. Joj yra saugojamos šventos katalikams relikvijos, kaip antai Kristaus erškėčių vainikas, viena vinis, kuria. Jis buvo prikaltas prie Kryžiaus ir gabalėlis Kryžiaus medžio. Šias relikvijas Kryžiaus karų metu pargabeno Paryžiun karalius Liudvikas Šventasis.

Iš prancūzų karalių rūmų žymiausi yra Versalio rūmai, kuriuos pastatė karalius Liudvikas XIV. Versalis yra apie 20 kilometrų nuo Paryžiaus. Šie milžiniški ir nepaprastos prabangos rūmai kainavo mūsų pinigais apie vieną milijardą litų. Versalio rūmai yra pagarsėję pasauly ir politiniu atžvilgiu. Juose, vadinamoj Veidrodžių salėj, pasauliniam karui pasibaigus, buvo pasirašyta Versalio sutartis 1919 m. Paryžiuj taip pat yra ir aukščiausias visam pasauly žmonių rankų statybos padaras — tai Eifelio bokštas. Eifelio bokštas turi 300 metrų aukštumo. Jis yra du kartu aukštesnis už Egipto didžiausias piramides, o taip pat už visus Amerikos dangoraižius. Kad įlipti į jo viršūnę, reikia pereiti 1.792 laiptus. Jis yra visas iš geležies. Kiekvienas primą kartą atsilankydamas Paryžiuj nepraleidžia progos pasikelti į Eifelio bokšto viršūnę, iš kur saulėtą dieną visas Paryžius matyt kaip ant delno.

Bet pirmutinę vietą statybos paminklų gražumo atžvilgiu turi, be abejo, Italija. Iš naujesnių laikų statybos pavyzdžių tenka pirmiausiai pažymėti Šv. Petro bazilika Romoj. Ji buvo pradėta statyti pradžioj šešiolikto šimtmečio, o pašventinta buvo 1626 m. popiežiaus Urbono VIII. Jos pastatymas kainavo apie milijardą litų. Dailės kūrinių atžvilgiu ji neturi sau konkurentų. Ja statė įžymiausieji anų laikų statytojai, o viduj išpuošė statulomis ir paveikslais geniališkiausieji dailininkai. Jos plotas turi daugiau kaip pusantro hektaro. Bazilikos ilgis yra 211 metrų, plotis — 137 metrai, vidutinis aukštumas viduj — 47 metrai, o gražus apskritas bokštas turi 123 metrus aukštumo. Joj yra palaidotas šv. Petras.

Visai kitokios išvaizdos yra didžiulė, iš balto marmuro statyta Milano katedra. Joj gali tilpti apie 40.000 žmonių. Pradėta statyti ji buvo 1386 metais, bet galutinai ligšiol vis dar nėra baigta, nes kiekvieną šimtmetį šis tas taisoma, naujinama, pristatoma.

Garsi yra savo statyba Venecija — miestas, kur vietoj gatvių eina kanalai, o vietoj vežikų ir automibilių susisiekimas palaidomas laiveliais, vadinamomis gondolomis. Iš gražesnių trobesių į save akis traukia Šv. Morkaus bažnyčia ir Venecijos valdovų dožų rūmai kurie yra nuostabiai puikiai išpuošti.

(b. d.)

Šabloninis iš rua Prates 12 Nr. laiškas.

Bury, 1934. m. birželio mėn. 1 d.

Prašau surinkti visus mano rankraščius ką yra Redakcijoj, sudėti juos visus į didelį voką, drauge su esančiais man pašto dežutėje laiškais, ir išsiųsti man paštu. Pašto ženklų lipdyti nereikia; aš čia apmokėsiu.

Taipo gi prašau pasakyti ponui Konsului dr. Mačiuliui, kad Jam čia Brazilijoj vistiek gyvenimo nebus. Niekas jo neužmuš, nei nieko, bet jei aš užsiėmiau, tai ir padarysiu, nes galiu padaryti Jau dabar turiu visą eilę faktų, ir piliečių skundų ant jo ir rengiu referatą į Užsienių Reikalų Ministeriją, taigi geriau Jam išsikraustyti iš Brazilijos geruoju, nes bus blogiau, kadangi ko noriu aš, to nori ir daugumas kaip jau matėt kas darosi «Liet. Aid. Br.» man giesmę užvedus.

Tegul jis atsimena, kad aš esu geras psichologas ir daugiau. Jeigi p. dr. Mačiulis nori pasilikti savo vietoj ir nepakliūti į didelius nemalonumus, tai tegul tuojau praneša man ir duoda man paskolą piniginę grįšti Lietuvon, nes aš neturiu pasiturinčių giminių, kurie man galėtų padėti, o dirbti visai negaliu, nes sergu klimatine ligą. Jei mane išsius Lietuvon tai tada visas ermideris ant Jo tuojaus bus sustabdytas, nes aš galiu tai padaryti. Ir paskolą aš atitarnausiu ir grąžinsiu.

Tai parašykite man porą žodžių laišku, ar bus man duota paskola grįšti Lietuvon baigti mokslą ir tarnauti? Nes atminkite, kad tokius žmones VIRŠ ŽMOGIUS reikia PRISIMINTI ir REMTI, ne tik numirus jiems (kaip kad triukšmauja ir garbina mirusius genijus), bet tuolabiau reikia padėti jiems tebegyvenant kad jie galėtų patogiau veikti ir dirbti žmonijos labui.

Taigi šitą laišką būtinai paduok Tamstą p. Konsului dr. Mačiuliui na ir atsiųsk man rankraščius ką prašau.

Taip pat pranešk ar galėtumet jūs ten suvaidinti scenoje mano dvi komedijas, kurias aš turiu naujas paruošęs pastatyti scenoje S. Paulo.

Laukiu. Su pagarba Tamstai ir p. Konsului dr. Mačiuliui.

Kazys Vaičys
Rašytojas, poetas-filosofas.

PASTABA. Prie šio laiško autoriaus parašo skverbiasi dar vienas «titulas» — šantažištas.

PASAULYJ

SOVIETAI NORI TAIKOS.

Sovietų Rusijos ambasadorius Jungtynėse Amerikos Valstybėse pasakė reikšmingą kalbą, kurioje tvirtina, kad Sovietai nori visiškos pasaulio taikos, bet tai taikai palaikyti Sovietų Rusija negalinti atiduoti nei vienos savo teritorijos pėdos. Ambasadorius savo kalboje tarp kitko, pareiškė, kad politiné situacija pasauly dabar yra nemažiau įtempta, kaip prieš didįjį karą. Visose tautose dabar jaučiama kariška dvasia, ir kilęs karas atneštų pasauliui didžiausią nelaimę. Užmegsdami artimus santikius su Amerika, Sovietai kaip tik ir norėję patikrinti pasaulio taiką.

ATŠAUKIA GANDUS APIE REVOLIUCINĮ JUDEJIMĄ.

Oficiajalės žinios iš Buenos Aires praneša, kad paskleisti spaudoje gandai apie revoliucinį judėjimą Argentinoje ir Urugvajuje neturi pagrindo. Abejose šalyse esą visiškai ramu ir jokių pasiruošimų perversmui bei revoliucijai nebuvo. Taip pat netiesa, kad yra daug areštuotų, sąrysy su revoliuciniu judėjimu.

PABEGO IŠ KALEJIMO POLITINIAI KALINIAI.

Iš Austrijos pranešama, kad iš Linz kaléjimo pabėgo penki ten sėdėję nacional-socialistai. Jos iš kalėjimo paleido to kaléjimo vienas sargas, kuris turėjo visų celių raktus. Sargas taip pat buvęs nacional-socialistas. Visi pabėgeliai išbėgo į užsienį.

Taip pat iš Salzburgo pabėgo Vokietijon žymiausias hitlerininkų agitatorius ir jų veikimo vadas Rudolf Rautaer.

GAISRAS BELFASTO OPEROJE.

Iš Anglijos pranešama, kad Belfasto miesto operoje kilo didelis gaisras vaidinimo metu. Nežiūrint visų gaisrininkų pastangų, gaisras visai su naikino operos teatro dalį. Nuostoliai dideli.

VOKIEČIAI PADIRBO NAUJA DIDELI CEPELINĄ.

«Berliner Tageblatt» paduoda smulkias žinias apie naujai pastatyta, dideli vokiečių diržablį—cepeliną, kuris yra vienas didžiausiųjų pasauly. Cepelinas pastatytas moderniškai, su visais potogumais keleiviams ir žymiai patubulintas. Jis vadinasi «Lzā 129». Cepelinas bus varomas 4 motorais, kurie turi 1000 arklių jėgų.

NUSIŠOVE KUBOS TEISINGUMO MINISTERIS.

Kubos teisingumo ministeris Roberto Mendes Penates, kuris buvo prezidento Mendieta dešinioji ranka, po vienos nacionalistų partijos konferencijos, kurioje buvo labai aštrių ginčų, nusišovė. Ministeris išėjo į kitą kambarį ir paleido revolvelio šuvį sau į kaklą. Po kelių valandų ministeris nuo žaizdos mirė. Jo nusižudymu labai jaudinasi Kubos visuomenė.

NUSKENDO HITLEPININKŲ MILICIJOS VADAS.

Iš Berlyno pranešama, kad nuskendo ežere, valtyje beplaukydamas Pater Voss, Reichstago atstovas ir Berlyno hitlerininkų milicijos vadas.

PORTUGALŲ EMIGRANTAI Į BRAZILIJĄ.

Brazilijos laivu «Bagė» iš Lisbono atvyksta 69 portugalų emigrantai.

KUBOJE PADETIS NERAMI.

Nuolatiniai susirėmimai ir riaušės Havanos mieste yra kasdieniai reiškiniai. Policija nepajėgia sudrausti įvairių teroristinių žygių ir ginkluotų susirėmimų.

Vieną dieną nežinomas asmuo metė granatą į policijos šefo automobilį, tuo metu, kai jis važiavo per miestą. Iš žmonių nieks nenukentėjo, bet automobilis buvo visai sugadintas. Įvairių teroristinių veiksmų Kuboje pasitaiko kasdien Visoje šalyje viešpatauja bet varké ir neramumai.

SIAME BUVO RUOŠIAMAS PERVERSMAS.

Iš Bangkok pranešama, kad policija suėmė apie šimtą karininkų ir civilių, kurie ruošėsi ginkluotam sukilimui Siamo valstybėje. Sukilimas buvo ruošiamas kovo 31 d., naktį. Vyriausias sukilimo vadas buvo vienas didelis politikas. Policija sąmokslininkus laiku suseké, todėl sukilimas dar nebuvo pradėtas.

— Iš Neujorko pranešama, kad prof. Picard ruošiasi naujam skrydimui į stratosferą. Jis nori sumušti pasaulinį rekordą į aukštį, kurį pastatė majoras Fordny. Bandymai bus daromi Detroit rajone.

— Šveicarijos policija suėmė žinomą fašistų agentą ir provokatorių, italą Digoldi.

— Ispanijos parlamentui patiektas svarstyti įstatymo projektas, kuriuo numatoma mirties bausmė dideliems politiniams nusikaltėliams, anarchistams, valstybės išdavikams ir teroristams.

— Austrijos sostinėje Vienoje, gegužės 16 dieną prasidės Pan-Europos Ekonominė konferencija, kurioje dalyvauja beveik visos Europos valstybės. Konferencijos darbai bus paskirstyti į penkias, atskiras komisijas, kurios svarstys įvairius klausimus, kaip: ekonominę politiką, finansinę politiką, prekybos politiką transportus ir nedarbo klausimą.

A. MAJUS.

(tąsa 74)

Calherada, f. pilnas šaukštas.
Cólica, f. dieglys kolikas.
Coliflôr, f. kolifloras, žiedinis kopūstas.
Calisêo, m. Kolizejus; senovės Romos anfiteatras, cirkas.
Calla, f. klijai, klijus.
Collaboração, f. bendradarbiavimas; bendras darbas.
Collaborar, v. bendrai dirbti, veikti.
Collação, f. priešpečiai; pavakariai lengvas užkandis.
Collacia, f. bendra auklėtinių santykis, giminingumas.
Collacionar, v. palyginti, priešpastatyti.
Collaço, m. bendraauklėtinis, bendraamžis.
Collada, f. kalnų sąsiauris; tarpukalnė; dauba, griovys.
Colladôr, m. prendos davėjas, dvasininko laikytojas; patronas, globėjas kolatorius.
Collagèm, f. klijavimas; vyno skaidrinimas.
Collapso, m. jėgų netekimas, puolimas.
Collar, m. apikaklė; kaklininkas; kaklaraištis; kunigo apykaklė; prendos davimas; v. klijuoti; duoti prendą; duoti akademinį laipsnį; vyną skaidrinti, košti.
Collares, s. m. vietos vardas (netoli Lisabono); tos vietos vyno pavadinimas.
Collarinho, m. apykaklė (marškinių); frizas (doriško ar toskaniško stulpo).
Collateral, adj. netiesiog paveldėjimas; paveldėjimas iš giminių.
Collativo, adj. duodamas prendos būdu; šelpiamas; aukojamas.
Collatôr, m. colladôr.
Collear, v. sukioti kaklą; vizginti uodegą; linksėti.
Collecção, f. rinkinys, kolekcija.
Collecionar, v. rinkti; daryti kolekciją.
Collecionista, m. rinkėjas; kolekcionierius.
Colecta, f. mezliava; auka; išmalda
Collectar, v. apdėti mokesčiu; mokesčius rinkti.
Collectivo, adj. rinktinis; sudėtinis sumestinis.
Collectôr, m. rinkėjas, kolektorius
Collega, m. e. f. draugas, draugė, kolega; bendradarbis; bendramintis.
Collegiada, f. kolegijos auklėtiniai korporacija kunigų, kurie eina dekanų pareigas, ne vyskupo bažnyčioj; tos korporacijos valdoma bažnyčia.
Collegial, adj. kolegijos, kolegijinis kolegijos auklėtinis, mokinys.
Collegiatura, f. stipendija; tarnybinė vieta kolegijoj.
Collègio, m. kolegija; mokykla.
Colleira, f. šuns apykaklė; grandis apie kaklą.
Collête, m. liemenė; korsetas.
Collidir, v. susidurti, sueiti į konfliktą.
Collifero, adj. vienastiebis; vienakaklis.
Colligação, f. sąjunga; susivienijimas; sankalba; susitarimas.
Collgar, v. suvesti į sąjungą, sankalbą; suvienyti; — se, susivienyti; susikalbėti, susitarti.
Coligir, v. surinkti; sutelkti; daryti išvadą, spręsti.
Collimação, f. vizavimas; taikymas matavimas; linha de —, matymo linija.
Colimitado, adj. ribojamas; aprėžiamas.
Collina, f. kalva; aukštuma.
Collinôso, adj. kalvotas; kalnuotas
Collisão, f. susidūrimas; susitrenkimas; fig. ginčas; netaika.
Collitigante, m. bendras skundėjas, kaltintojas; collitigantes, skundėjas ir skundžiamasis; priešingos pusės.
Collitigar, v. skųsti; kelti bylą (procesą).
Collo, m. kaklas; ao —, ant rankų, ant kelių; criança de —, ant rankų nešiojamas, ant kelių laikomas vaikas
Collocação, f. patalpinimas; vietos davimas; aprūpinimas; padėjimas į vietą.
Collocar, v. padėti į vietą; duoti vietą (tarnyba); aprūpinti; — se, prisidėti; prisiglausti.
Collôquio, m. pašnekesys; kalba.
Colludir, v. susitarti; susitaikinti (slaptai).
Collusão, f. slaptas susitarimas, susitaikymas.
Collusório, adj. sutartas; sukalbėtas.
Collutôrio, m. vanduo (vaistai) burnai skalauti.
Colmaça, f. šiaudinė pastogė; grįtelė.
Colmaso, colmaoo, m. pastogė; grįčia.
Colmar, v. apdengti šiaudais; pabaigti patobulinti; paaukštinti.
Colmatágem, f. žemos vietos pakėlimas išpilant apkasiant grioviu.
Colmeal, m. avilys; drevė.
Colmeiro, colmieiro, m. bitininkas; bičiulis.
Colmeia, f. bičių spiečius; bičių avilys.
Colmilho, m. iltis, iltinis dantis; kapoklė.
Côlmo, m. šiaudinis stogas; kambiys, šiaudas; fig. bakūžė.
Colôdro, m. dynė, iš kurios kieto kevalo daro indus vandeniui (matės arbatai) laikyti.
Colombino, adj. karvelinis, panašus į karvelio.
Cólon, m. storoji žarna; įterptinis, šalutinis sakinys (gramatikoj).
Colónia, f. kolonija, naujasėdija; Kelnas (miestas Vokietijoj).
Colonial, adj. naujasėdijų, kolonijų.
Colonisação, f. kolonizacija; naujasėdijų kūrimas.
Colonizar, v. kolonizuoti; kurti naujasėdiją.
Colono, m. kolonistas; naujasėdijos gyventojas; žemdirbys.

(b. d.)

Dr. B. K. Chipiakoff

(Maskvos universiteto 1914 m. laidos.)

Rua Ypiranga 15. aP. 4. (kertē rua Santa Ephigenia) Tel. 4-0316

Ligonius priima: nuo 4 iki 9 val. vak., šeštadieniais nuo 3 iki 8 v. v. Sekmadieniais nuo 10 iki 1 val. Venerinių, vidujinių ir psichinių Laboratorija: tyrimas šlapumo, kraujo, mikrobu ir t. t...

„LIET. BRAZ."

gaunamas šiose vietose:

1) Luz stoties kioske,
2) José Paulino vaistinėj,
3) Prie pašto laiptų ir kampo,
4) Rusų vaistinėj Mokoj,
5) Dariono krautuvėj S. Annoj.
6) „Vilniaus" krautuvėje rua Pra ges 99a. pas atskirus

platintojus visuose miesto rajonuose ir „Liet. Braz." redakcijoj visomis dienomis.

PINIGŲ KURSAS.

Litas	2$300
Prancuzų frankas	$720
Vok. markė	4$410
Ital. lira	$980
Doleris	12$420
Uragvajaus pezas	7$000
Argentinos pezas	4$300
Anglų svaras	60$235
Lenkų	1$920

Vokiečių fotografijų įstaiga

„BERNARDO„

Įsteigta 1890 metais

Atlieka įvairius darbus fotografijų srity. Specialybė padidinime, o taip pat su dažais.

Darbas greitas, sąžiningas ir pigus. Vyksta į namus fotografijų reikalais. Daro iš fotografijų naujas.

ARTHUR SCHMIDT

Rua São Caetano, 111 (senas n.103)

São Paulo.

NOTARO KONTORA VEIGA.

Dr. A. Gabriel da Veiga — Notaras
Dr. Marcelo Uchoa Veiga — Notaras padėjėjas.

RUA S. BENTO, 5-A.

MEDICINOS FELČERIS.

Baigęs rusų medicinos klasinę mokyklą su 25 ų m. praktika ligoninėse ir klynikose Rusijoj, Vokietijoj, Lietuvoj ir Lenkijej, prityręs gydyme vidurinių, odos, lyties (venerinių), nervų, širdies, džiovos, mažakraujystės ir kitų ligų.

Kalba Lietuviškai, Rusiškai, Lenkiškai, Vokiškai ir Portugališkai.

IZIDORO GARLO

Rua Anhaia 100 (B. Retiro).

DEVĖK GRAŽIUS RŪBUS!

Rūbai gražus tik tada, kai gražiai pasiūti.

Siuvame sulig naujausių madų ir pigiau negu kitur. Didelis medžiagų pasirinkimas.

Rua Duque de Caxias 6-A

(prie Sorocabano stoties)

Geriausia dovana

Namiškiams, giminėms, draugams ar pažįstamiems Lietuvoje — išrašyti jiems vienintėlį Brazilijos lietuvių nepartinį, didžiausį ir pigiausį laikraštį **«Lietuvis Brazilijoj»**.

Jei nori, kad tavo giminės, draugai ar pažįstami plačiai žinotų apie Brazilijos lietuvių gyvenimą, tai nieko nelaukdamas išrašyk jiems **«Lietuvis Brazilijoj»**.

Jo kaina metams: į Lietuvą 20$000 pusei metų 10$000. Argentinon ir į kitus Amerikos kraštus 15$000, pusei metų 8$000.

Pinigus siųsti: «Lietuvis Brazil.»
Caixa postal 1764.
São Paulo.

DR. S. MEITIN.

Ultrovioletiniai spinduliai.

(Diplomuotas Geidelbergo ir Rio universiteto.)

Priima: vidurinių, veneros ir nervų ligomis nuo 2 iki 6 val. vak. susikalbama lietuviškai.

RUA BARÃO ITAPETININGA 37 a salas 8 — 9. Tel. 4-0715.

REIKALINGI DARBINIKAI

Į siuvyklą, kreiptis:

Rua João Teodoro, 22.

DANTISTAS — A. HENRIQUE ENGEL

rua Libero Badarō, 23 5 as aukšt. kambarys 50. Priima: nuo 8½ iki 11½ ir nuo 14 iki 18 v.

Dirbtiniu dantu, neskirtingu nuo naturaliu, idėjimas. Gydymas sulig naujausiu, be skaudėjimo metodu. Kainos prieinamos. Mokėjimo sąlygos palengvinamos. Aukščiausios kvalifikacijos darbas.

Lietuvių Namo Valgykla

(netoli Luz stoties)

Rua Bandeirantes, 92

Skanūs lietuviški pietus po 1.000 — 1.500 — 2.000

Lietuviai atvikę į São Paulo Kviečiami atsilankyti.

LOTERIA ITALIANA.

Lošimas Tripolyje (Italijoj)

Šeštadienį, gegužės 5 d. 1934 m.

14 milijonų lirų

1 premija — 3 milijonai, 1—1.500.00, 1—800.000, 33 po 30.000 ir t. t. premijoms 75%. Sitoje loterijoje lošimai tik parduoti bilėtai. Tik pilni bilėtai — Bilėtas: 100$000 Su išlaidomis

F. R. FERREIRA

Rua Bōa Vista, 18 — 4 aukštas. Tel. 2-4713

Telegram. «Alemã» — S. Paulo.

Jau penki metai,

kaip **„LIETUVIS BRAZILIJOJ"**

lanko ne tik S. Paulo lietuvius, bet ir tolimoje provincijoj gyvenančius fazendų darbininkus prijaučiančius lietuvybei. Per penkis metus savo gyvavimo, jis spėjo sustiprėti ir atsistoti pirmoj vietoj lietuviškos kolonijos reikalų gynime.

Įžengdamas į 6-sius metus «Lietuvis Brazilijoj» žada ir gi savo skaitytojams tiekti įdomiausių ir naudingiausių žinių iš visų pasaulio kraštų. Todėl kiekvieno lietuvio pareiga stoti į mūsų eilę. Kodėl? Todėl, kad «Liet. Brazilijoj» yra rimčiausias, didžiausias, nepolitinis, lietuviškos minties laikraštis, beto yra pigiausias, nes Brazilijoj kaštuoja tik 10$000 metams, 6$ pusei metų ir atskiriems mėnesiams po 1$. Užsieny — metams 20$, pusei metų 10$.

Metiniai skaitytojai gauna dovanų gražių lietuviškų žurnalų.

ADRESAS:

„LIETUVIS BRAZILIJOJ" Caixa postal, 1764 SÃO PAULO

Dr. Adolpho Taubkin

ADVOKATAS

(Diplomuotas S. Paulo fakulteto)

Civilinės ir prekybinės bylos, kontraktai, (ipotekos, žemės pirkimas ir pardavimas ir t. t.) skolų išreikalavimai ir visi kiti juridiniai reikalai.

Raštinė: Rua Direita Nr. 2, 2-as aukštas, salė 5. Telef. 2-1629.
Atidaryta: nuo 9 iki 11 ir nuo 3 iki 5 val. vak.

Kalba lietuviškai.

Daktaras

A. JAZARA-SNEGE

(Maskvos gydytojas nuo 1914 m.) Vidaus ligos, chirurgija, venerijos ir moterų ligos.

Priėmimas nuo 9 — 12 v. ryt. ir 3 — 7 v. v.

LaDeira Porto Geral 12 sobr.

(kampas Boa Vista ir 25 d Março)

2 anDar, salas 4 e 5 Tel. 2-5068 Gyv. butas ten pat 5 aukšte.

Moteru Gydytojas DR. LORCH

Moterų ligos, operacijos, gimdymo pagalba, spindulių terapija.

Buvęs 51/2 metu asistentu moteru klynikoje Berlyno ir Frankfurt p/M. universitetuose ir vadovaujančiu gydytoju 2° operacinio skyriaus moteru klinikos ir gimdymo namu «Cecilienhaus» Berlyne

Rentgeno institutas Diatermia Ultraviolетiniai spinduliai.

PRIĖMIMAS: Rua Barão de Itapitininga 18, kamb. 914 920 ryte 9 — 11,30 (išskyrus trečiadienius) vakare 3 — 5,30 kas dieną.
Telefonas 4-7337, šaukiamas nakčia 7-3789.

LIETUVIAI, KAS NORITE DĖVĖTI

elegantiškus ir gražiai pasiūtus rūbus, kreipkitės į

St. Slíktos **Siuvykla „ESTAN"**

kur siūvami vyriški ir moteriški rūbai sulig naujausios mados Specialus moteriškų rūbų skyrius. Įvairiausių medžiagų pasirinkimas. Darbas garantuotas.

Ten pat reikalingas vienas lietuvis darbininkas.

rua Conceição Nr. 79a (prie Luz Stoties)

BRAZILIJOS NAUJIENOS.

VALSTYBES BIUDŽETAS 1934 METAMS.

Laikinosios Vyriausybės galva p. Getulio Vargas pasirašė dekretą, kuriuo patvirtinamas valstybės biudžetas 1934 metams. Pajamų numatoma gauti 2.086 231.000$000 (virš dviejų milijardų milreisų) ir išlaidų 2.354.976.019$000. Tokiu būdu 1934 metų valstybės biudžetas bus suvestas su virš 250 milijonų milreisų deficito.

SUNKIAI SERGA W. LUIZ ŽMONA.

Laikraščiai skelbia, kad sunkiai susirgo buv. Brazilijos Respublikos prezidento Washington Luiz žmona, kuri gyvena Prancūzijoj, kartu su 1930 m. ištremtuoju buv. prezidentu W. Luiz.

KRUVINOJI SCENA SANTOS MUITINEJE.

Pereitą šeštadienį, apie 11 valandą ryto Santos muitinėje įvyko kruvina scena. Vienas muitinės valdininkas, advokatas, susiginčijo su muitinės Inspektorium ir jo padėjėju. Besiginčidams muitinės valdinikas išsitraukė revorvelį ir paleido keletą šuvių į Inspektorių ir jo padėjėją. Inspektoriaus padėjėjas Trajano Alves Pequeno buvo sunkiai sužeistas ir po valandėlės miré. Pats Inspektorius Manuel Tavares Guerreiro sužeistas lengviau. Užpuolikas tuć tuojau buvo suimtas ir nugabentas į kalėjimą.

DIDELIS LENTPIUVES GAISRAS RIO DE JANEIRO.

Rio de Janeiro mieste sudegė didelis lentpiuvių fabrikas, ant rua do Costa. Gaisras sunaikino lenpiuvę, vieną Light kompanijos dirbtuvę ir du gyvenamu namu. Gaisro padaryti nuostoliai dideli.

LAUKIAMAS URUGVAJAUS PREZIDENTAS.

Brazilijos prezidento, Cattete rūmai remontuojami, kur bus priimtas Urugvajaus Respublikos prezidentas Gabriel Terra. Urugvajaus prezidentą sutikti ruošiamasi labai iškilmingai. Nors tiksli jo vizito data dar nežinoma, bet spėjama, kad Urugvajaus prezidentas apsilankys Brazilijoj greitu laiku.

RASTAS DIDELIS DEIMANTAS.

Minas Geraes estade vienas žmogus rado labai dideli deimanta, kuris sveria 174 kilatų. Rastas deimantas turi piramidos pavidalą. Jo verté siekia kelių šimtų tukstančių milreisų.

UŽLŪŽO LŪBOS POLICIJOS NAMUOSE.

Šio ménesio 4 d. vienuose Rio de Janeiro sargybos namuose, ant avenida Pedro Ivo užlūžo lūbos ir sužeidė 20 sargybinių, kuriu tuo metu apie 30. Lūbos įlūžo dėl sunkumo, kuriuo neat laikė senas namas. Visi sužeistieji nugabenti į ligoninę.

KONFLIKTAS ANT RUA TURYASSŪ.

Pereitą šeštadienį, ant rua Turyassū įvyko konfliktas tarp kareivių ir civilių. Kažkokie žmonės buvo išlipine parašus ir obalsius prieš gen. Daltro Filho ir kitus kariškius. Apie tai tuo jau buvo pranešta policijai. Atvykus keliolikai kareivių, nežinomi asmens pradėjo šaudyti į atvykusius kareivius. Per incindentą buvo sužeistas vienas kareivis.

Pranešimai

Síuo pranešame, kad Atvelykio sekmadienį balandžio 8 d., lygiai 4 val. p. p. Dr. V. Kudirkos liet. prad. mokykloje, rua Dias Leme, 53 (Mokoje) ivyksta São Paulo lietuvių susirinkimas, kuriame bus svarstomas labai svarbus mokyklai sklypo užpirkimo klausimas ir bendras pasitarimas dėl numatyto pirktí sklypo parankumo ir tinkamumo.

Prašoma visų lietuvių, ypac Mokos rajono, kuo skaitlingiausiai dalyvauti.

Pranešu, kad prie Bom Retiro Vyskupo Motiejaus Valančiaus lietuvių pradž. mokyklos yra steigiami suaugusiems vakariniai kursai — Liaudies Universitetas. Norintieji kursus lankyti užsirašo pas mokyklos vedėją.

Ed. Pažėra.
Vysk. Mot. Valančiaus m los
Vedėjas.

Šiuo pranešama, kad balandžio 7 d. 4 val. p. p. Lietuvių Namuose įvyks ta Lietuvių S-gos Brazilijoj eilinis valdybos posėdis.

Pirmininkas.

KAS NORITE TURĖTI

atminčiai savo giminių, arba savo paties portretą, kreipkitės į

F. Ralicko ir K. Bra!kausko

portretų padidinimų ateliją. Darome padidinimus iš mažučių ir senų fotografijų pigiomis kainomis, butent: 30 centimetrų ploćio ir 40 centimetrų ilgio nuo 25$, keturkampiai rėmai su stiklu. Taip pat darome apvalius, gaubtais stiklais, luksusiniais ir kitokiais rėmais, spalvuotus, visokio didžio žemomis kainomis. Prašome atsilankyti pažiūrėti mūsų darbus (kad ir be užsakymų).

Rua Victoria, 32

(prie pat Luz stoties) S. Paulo. Atdara kasdien nuo 8 val. ryto iki 8 val. vakaro, sekmadieniais nuo 12 val. iki 5 val. vakaro.

BROLI-LIETUVI!

Neužmiršk, kad jau laikas atnaujinti «LIETVIS BRAZILIJOJ» prenumeratą 1934 metams.

Neatlikęs to reikalo, neteksi geriausio savo draugo ir patarėjo.

Pašto dėžutė

Redakcijoj yra laiškai:

B. Ambrazevičiui, B. Barčiui, V. Dakšiui, T. Davolytei, P. Danilevičiui, B. Gaidamavičiui, J. Ginevičiui, V. Kavoliui, J. Karveliui, O. Kareivienei, A. Leimantui, K. Laukšaičiui, W. Liubčikui, J. Masiuliui, J. Magylai, I. Matulioniui, A. Norkevičiui, V. Pačinskiui, J. Pukeniui, I. Pečkaičiui, P. Pilkauskui, A. Petkui, K. Peleckui, J. Pribušiui, K. Sankauskui, P. Šeškui, K. Šmitui, B. Skujai, J. Sidarevičienei, J. Tendziegolskiui, K. Talalai, J. Velićkai, M. Žuvininkui, K. Zdanevičiui.

PASTABA: Laiškų ėmėjai neturintieji išsipirkę pašto dėžutės — moka už laišką 200 reisų.

Administracija.

Paieškomi

Lietuvos Respublikos Konsulatas São Paulo, rua Aureliano Cautinho, 10 kviečia užeiti į konsulatą arba nurodyti tikrą savo adresą:

1. Antaną Mateiką ir jo sūnus Adolfą, kilęs iš Utenos apskr.
2. Mykolą Sabaliauską iš Kauno apskr.
3. Juozą Ginevičių.
4. Kazį Jūrą.
5. Petrą Katasonovą.
6. Praną Kvašį.
7. Kazį Pečiulį.
8. Konstantą Pečiulį.
9. Karolį Puziną.
10. Povilą Černiauską.
11. Praną Bakaitį.
12. Mykolą Kiaušą.

Liet. Konsulatas.

Lietuvių Moterų Draugija Brazilijoj

šio mėn. 8 d., atvelykio sekmadienį, Lietuvių Namuose rua Bandeirantes nr. 92, ruošia nepaprastą, ligšiol negirdėtą

VAKARA

Bus vaidinama:

1. «Žemės ar moteries» — Vaižgainto — Tumo scenos vaizdelis.
2. «Pabaigtuvės» su rugiapiūtės dainomis ir kadrilium.

VISI LIETUVIAI KAIP VIENAS EINA ŠIO NEPAPRASTO VAKARO PAMATYT.

Kvietimai gaunami: «Lietuvis Brazilijoj» Redakcijoj, D. L. K. V. mokykloj Villoj Belloj ir pas draugijos nares.

SMULKMENOS PROGRAMOJ.

Gros dudų orkestras.

Pradžia 7 val. vak., pabaiga 12 val. nakties.

DĖMESIO! DĖMESIO!

Sporto S-gos «Lithuania» Vila Anastacio skyrius, š. m. balandžio 7 d., Dr. J. Basanavičiaus rūmų salėje, rua Camacan, 117 rengia grandiozinį sporto

VAKARA

Moterims įėjimas laisvas.

Programoje: imtynė, boksas, idomūs sporto numeriai ir kt.

Pradžia 8 v. v., pabaiga 4 v. ryto.

Griež džiaz — band orkestras.

UŽ APMOKAMUS SKELBIMUS REDAKCIJA NEATSAKO.

Laivakortės į Lietuva ir iš Lietuvos pigiausiomis kainomis

Laivų išejimas				Europą
Olympier	13.	4.	34	
Bagė	24.	4	34	
Jos. Charlotte	2	5	34	

Kainos pigios.

Parduodame laivakortes pigiausiomis negu kur kitur kainomis. Duodame patarimų visais išeivybės klausymais. Negalintiems atvykti į São Paulo į užklausimus atsakome raštu. Rašyt galima lietuviškai arba kuria nors kita kalba.

Perkame ir parduodame dolerius ir kitą svetimą valiutą geriausiomis kainomis. Šamados. Patarnavimas greitas ir sąžiningas.

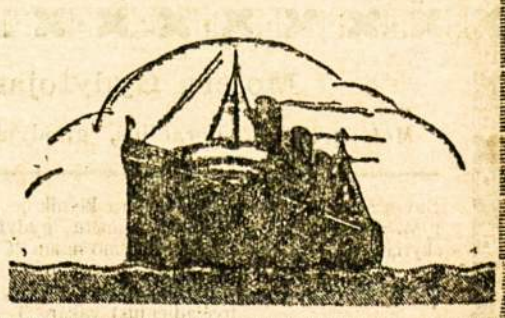

CASA BANCARIA J. FRIZZO E C-IA Įkurta 1900 m.

Rua Mauá 207, kampas rua Conceição, prie pat Luz stoties.

Įstaigos darbo teisingumas garantuotas 100:000$000, kurie padėti valstybės banke. Kalbame lietuviškai
Įtsaiga atdara kasdien nuo 8 val. ryto ligi 6 val. vakaro, sekmadieniais tik ligi 12 val.